

Chaos in Rhodos

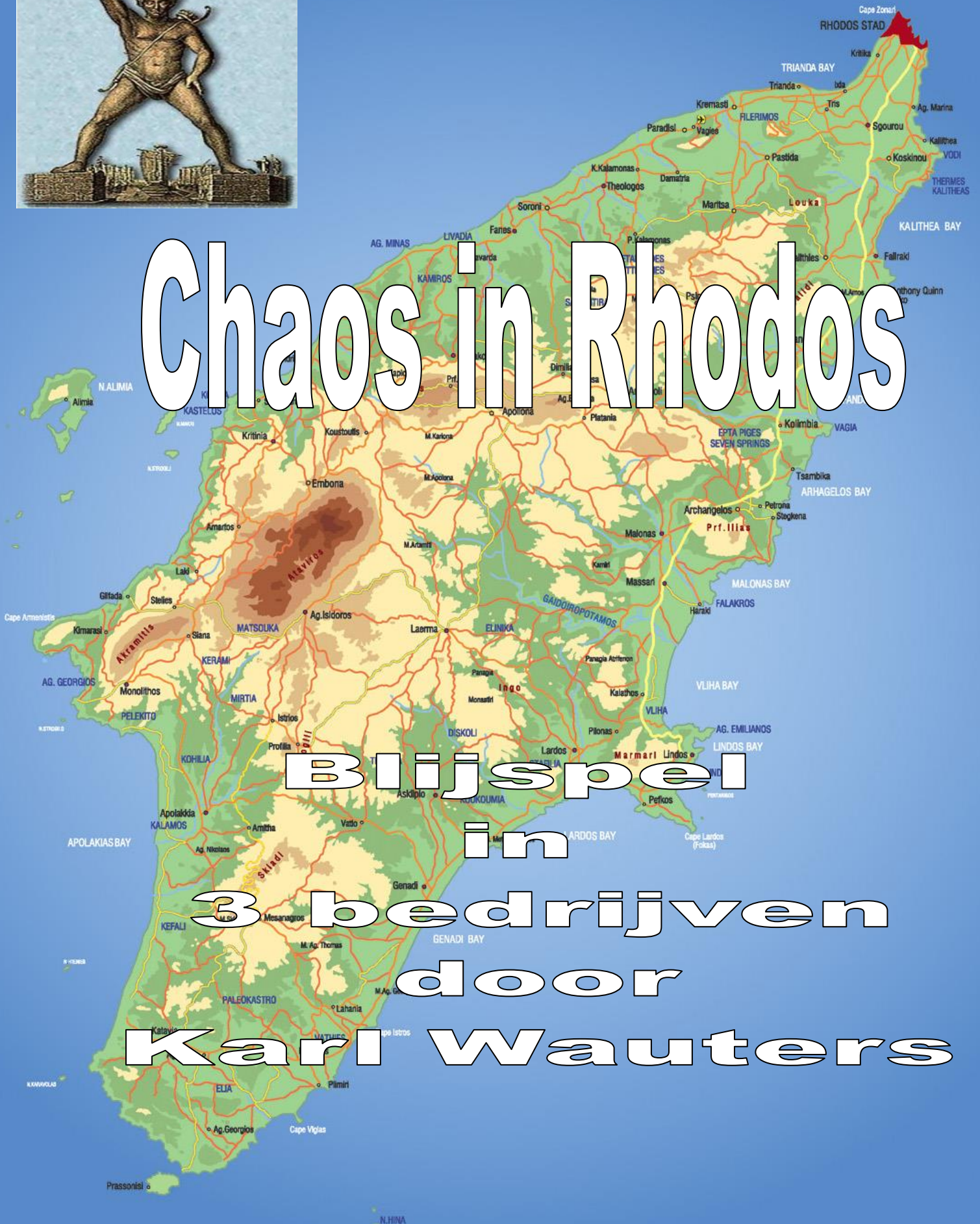
Blijspel

in

3 bedrijven

door

Karl Wauters

Dit werk mag slechts worden opgevoerd na voorafgaande schriftelijke toestemming van AUTEURSBUREAU ALMO bvba waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

Jan Van Rijswijcklaan 282 B – 2020 ANTWERPEN

Tel: 03/260.68.16-17 Fax: 03/216.95.32 E-mail: bestellingen@almo.be

CHAOS IN RHODOS

BLIJSPEL IN 3 BEDRIJVEN DOOR: KARL WAUTERS

5 DAMES – 4 HEREN

MET:	Michalis	(Hoteleigenaar)
	Yannis	(Broer van Michalis)
	Helena	(Poetsvrouw)
	Ingrid	(Reisleidster)
	José	(Boerin)
	Julia	(Boerin)
	Marc	(Jonge toerist)
	Nathalie	(Zijn vrouw)
	Jim	(Schotse toerist)

KORTE INHOUD:

Michalis en Yannis zijn 2 broers die besloten hebben om een hotel uit te baten. Nog een jaartje werken en hotel “De Vlinder” is klaar om gasten te ontvangen. Althans, dat is de bedoeling. Maar door overboekingen zijn er 5 toeristen die nog geen onderdak hebben en het nieuwe hotel wordt ingeschakeld. Een jong koppel met bouwplannen, een man met een rokje en 2 boerinnen die voor het eerst van huis weg zijn, zullen snel ondervinden hoe het er aan toe gaat in een hotel waar niets in orde is.

DECOR:

Het verhaal speelt zich af in de inkomhal van hotel “De Vlinder”.

Links voor:	Buitendeur
Links achter:	Enkele schermen (paravent) die dienst doen als muur voor badkamer en wc (vanaf 2 ^{de} bedrijf)
Midden, rechts achter:	Lift en Trap
Rechts midden:	Keukendeur - Balie met daarachter een schap met 2 vazen en een CD speler
Rechts voor:	Een groot gat in de muur

Nota auteur: In het 2de bedrijf wordt er water gebruikt. De mensen in de zaal kunnen hierbij nat worden. Zorg dus voor regenjassen. Men vind hier wel een sponsor voor. Het zou leuk zijn om eens allemaal mensen met regenjas te zien in een theaterzaal. Indien er geen regenjassen voorhanden zijn moet men het water beperken of spelen zonder water. Men moet dan wel de aangepaste tekst volgen zoals die in de brochure staat.

Bedrijf 1:

(Nota auteur: : Indien men met water speelt kan men de voorstelling beginnen door iemand met een bord over het podium te laten gaan met daarop de tekst "Wachten met de regenjassen".)

(Als het doek open gaat is het op de scene één grote rommel. Men moet duidelijk zien dat er nog hard wordt gewerkt. Zo staan er verfpotten, verfborstels, rollen behangpapier. enkel krukjes, een kleine ladder, een behangtafel en eventueel nog andere dingen. Rechtsvoor is er één groot gat in de muur geklopt. Ingrid staat naar dat gat te kijken. Enkele ogenblikken later komt Jim op via de voordeur. Hij heeft een grote koffer bij)

Jim: (kucht) Excuse me, do you speak Dutch?

Ingrid: (schrikt en draait zich om) Yes, ik bedoel, ja. Wat was me dat schrikken. Ik had u niet horen binnenkomen.

Jim: Ja, uw gedachten waren precies ver weg. Wat ik vragen wou. Ben ik hier in hotel "De Vlinder"? Ik ben Jim. Een van die gasten met een overboeking en moest naar hier komen.

Ingrid: Dit is inderdaad hotel "De Vlinder".

(Ingrid kijkt naar het gat in de muur. Ze is duidelijk zenuwachtig)

Jim: (kijkt rond) Je zou het niet zeggen.

Ingrid: Mag ik u een voorstel doen?

Jim: Zeker.

Ingrid: Als je wil, mag je hiernaast in hotel "Hermes" logeren. Ik zal alles wel met Stavros, de eigenaar regelen want dit hotel is nog niet af, zoals je ziet.

Jim: Maar, gaat dat zomaar? Ik bedoel, ik moest wel naar hier komen van uw collega.

Ingrid: Maak u maar geen zorgen mijnheer. Ik breng alles wel in orde.

Jim: Bedankt. Het is eigenlijk schandalig dat de touroperator mensen naar hier wil sturen. Ze weten toch ook dat hier nog niets in orde is. Een geluk dat er nog zo'n goede mensen zijn als u.

Ingrid: Dank u. Ga al maar naar hiernaast. Ik kom zo dadelijk om alles te regelen.

Jim: In orde en nogmaals bedankt.

(Jim af via buitendeur)

Ingrid: (zucht) Oef, dat was op het nippertje.

(Ingrid gaat naar de balie en neemt de bel en belt. Yannis komt op via keukendeur)

Yannis: Goedemorgen, Ingrid.
 Ingrid : Goedemorgen Yannis. Waar is je broer?
 Yannis: Die is boven aan het schilderen. Kan ik je soms helpen?
 Ingrid: Ik weet het eigenlijk niet. Het is nogal belangrijk.
 Yannis: Oei, dan zal het met mij niet gaan want je weet dat ik maar tot mijn 14 jaar naar school ben geweest.
 Ingrid: Ik zal het toch maar tegen u vertellen want ik moet een antwoord krijgen. Wij zitten met onze maatschappij in de problemen.
 Yannis: Oei.
 Ingrid: Er zijn namelijk overboekingen en weten niet meer waar we onze gasten moeten onderbrengen. De touroperator had gedacht aan jullie hotel.
 Yannis: Oei, oei.
 Ingrid: Is er een probleem?
 Yannis: Er is hier nog niets in orde. We doen pas volgend jaar open.
 Ingrid: 5 Belgische toeristen, ik bedoel 4 Belgische toeristen, kunnen jullie toch al aan?
 Yannis: Nog geen halve denk ik.
 Ingrid: Niet waar, hé. Die mensen zijn al op weg naar hier.
 Yannis: Oei, wat nu gezongen?
 Ingrid: Kunnen jullie dat echt niet oplossen? Alstublieft! Onze maatschappij ziet het anders niet meer zitten.
 Yannis: Ik zal mijn best doen.
 Ingrid: Dank u, Yannis. (gaat naar de buitendeur) Ik wist dat ik op u kon rekenen. De groeten aan Michalis. Daag.
 (Ingrid af via buitendeur. De lift gaat open en Helena komt op)
 Yannis: Dat gaat nooit goed komen.
 Helena: Wat gaat er nooit goed komen?
 Yannis: Ik durf het niet zeggen.
 Helena: Is het zo erg?
 Yannis: Ja, we krijgen gasten in hotel "De Vlinder"
 Helena: Natuurlijk, volgend jaar.
 Yannis: Neen, nu. Er is een overboeking en Ingrid van het reisbureau heeft gevraagd of wij 4 Belgische gasten kunnen ontvangen.
 Helena: Dat meen je niet. Wat zegt Michalis daarvan?
 Yannis: Die weet nog van niets.
 Helena: Maar Yannis toch. Ben jij je verstand verloren?
 Yannis: Iets dat je niet hebt, kan je niet verliezen, hé.
 (Helena kijkt rond)
 Helena: Er is hier niets in orde. Hoe kunnen wij nu in godsnaam gasten laten komen!
 (Michalis komt op via de trap)
 Michalis: Helena. Hier zit je. Ik heb je overal gezocht.
 Helena: Heb je me nodig?
 Michalis: Ik heb een mededeling. (Tot Yannis) Het is voor u ook belangrijk.
 Yannis: Oei.
 Michalis: Ik ga voor een paar dagen naar het vastenland om nog enkele zaken te regelen voor dit hotel. Dus jullie zullen de werken alleen moeten verder zetten.
 Yannis: Maar Michalis. De gasten gaan komen.

Michalis: Tegen als die hier zijn, ben ik al lang terug. Ik blijf maar een paar dagen weg en de gasten komen pas volgend jaar. Jullie weten het nu?
(Helena en Yannis knikken)
Goed, dan ga ik nu mijn koffer pakken.
(Michalis gaat af via de trap.)

Helena: Stommeling. Bijna had je alles verraden. Michalis moet dat allemaal niet weten. We zullen ons wel uit de slag slaan.

Yannis: (strijdlustig) Je hebt gelijk, Helena. We zullen met ons twee eens laten zien dat we een hotel kunnen runnen. Wij hebben Michalis niet nodig. Even nadenken. Wat is er in orde voor de gasten?

Helena: Niets.

Yannis: Oei, dat is weinig.

Helena; Ik zal vlug enkele matrassen in orde brengen dan kunnen ze toch al slapen. Probeer jij het hier een beetje gezellig te maken.

Yannis: In orde. Operatie hotel "De Vlinder" gaat van start.
(Helena gaat af via de lift. Ondertussen kijkt Yannis rond)
Gezellig maken! Er is hier niets! (denkt na) Misschien moet ik hiernaast bij Stavros (wijst naar links) een tafel en bij Vasilis (wijst naar rechts) enkele stoelen gaan halen. (denkt verder na) In de keuken moeten we ook nog alles in orde krijgen. Keuken! Wij hebben geen kok nu Michalis weg gaat! (denkt na) Ik moet eerst een andere kok gaan zoeken.
(Yannis gaat naar de buitendeur en verdwijnt. Enkele ogenblikken later komt Marc via de buitendeur op met 2 grote koffers.)

Marc: Eindelijk, we zijn er. (kijkt rond) Wat is dat hier! Is dit een hotel? Er is hier niets, behalve rommel. Nathalie, hier moeten wij toch geen 10 dagen verblijven. Dat kan toch niet! (kijkt achter zich) Nathalie! Waar zit die nu?
(Nathalie komt op via de buitendeur. Ze heeft enkel een grote handtas bij.)

Nathalie: Marc, heb je dat gezien daarbuiten? Alle huisjes zijn verblindend wit gekalkt. Zeg, ik heb op de bus zitten denken. Als we ons huis nu ook zo eens wit gekalkt zouden maken. Dat kan toch niet veel kosten. (haalt uit haar handtas een dik boek) Even kijken. Hier heb ik het.
Buitenbezetting: nu in reclame: €60 den vierkante meter. Als we thuis zijn, zal ik vlug bellen voor een afspraak te maken, want ons huis zou toch mooi zijn met zo een witte kleur.
(Marc die Nathalie telkens tevergeefs wilde onderbreken begint nu te roepen)

Marc: Nathalie!

Nathalie: Wat is er?

Marc: Zaagt niet over den bouw. We zijn nu op vakantie. Trouwens, zo mooi vind ik hier de huizen niet. Ze zijn allemaal half afgewerkt.

Nathalie: Bedoel je die ijzeren spijlen die uit de daken van de huizen steken?

Marc: Je hebt het dan toch ook gezien?

Nathalie: Natuurlijk. Dat is normaal hier in Griekenland. Dat dient om een verdieping bij te bouwen. Wil je weten waarom?
(Ondertussen is Marc de inkomhal aan het inspecteren.)

Marc: Neen, laat maar. Ik heb geen zin in een uitleg van een half uur. Het is niet alleen buiten een ramp. Bekijk dit eens. Hier is zelfs een gat in de muur.

(Nathalie gaat naar Marc en kijkt in de opening)

Nathalie: Hey, tof. Het is precies een kleine gang.

Marc: Ooit zal dat wel iets worden. Maar wanneer en wat?

Nathalie: (kijkt rond) Prachtig, mooi, subliem.

Marc: Hoe noem je deze bouwwerf? Luister! Ik wil hier geen 10 dagen verblijven.

Nathalie: Prachtig Marc. Echt waar. Die structuur van die muren. Dat onbevleete.

Marc: Onbevleete is het hier in elk geval. Hier is niets.

Nathalie: Dit is werkelijk het mooiste hotel dat ik al ooit gezien heb.

Marc: Wat zeg jij nu allemaal? Het is precies of je al een slag van de zon gekregen hebt.

Nathalie: Vooruit! Maak mijn koffer open. Ik wil mijn boek hebben over muurdecoratie.

Marc: Je gaat toch niet zeggen dat je al die boeken over bouwen mee gebracht hebt! Daarom dat je koffer zo zwaar weegt en ik die dacht dat het allemaal kleding was.

Nathalie: Ben je gek? Naar Rhodos gaan met een volle koffer kleding? Het enige dat je hier nodig hebt, is een bikini. Wat zit er eigenlijk in die van u? Want die weegt minstens even zwaar.

Marc: Eu, kleding.
(Nathalie begint te lachen)

Nathalie: Zeg, je weet dat ik een koude ben. Het weer moest hier eens omslaan. Dat kan niet en dat weet je. Het is niet de eerste maal dat je naar hier komt. Maar maak mijn koffer nu open.

Marc: Zouden we niet wachten tot we een kamer hebben.
(kijkt rond) Als die er hier zijn, tenminste. Volgens mij is dat hier verlaten. We hebben dat niet goed verstaan, denk ik. Ben jij zeker dat we in hotel "De Vlinder" moeten zijn?
(Nathalie knikt. Marc gaat naar de balie, ziet de bel staan en belt)

Nathalie: Hopelijk ziet onze kamer er even mooi uit als deze plaats.

Marc: Als dat zo is, dan ben ik direct terug weg.

Nathalie: Naar waar?

Marc: Naar het hotel waar we geboekt hebben. Desnoods slaap ik aan het zwembad.
(De lift gaat open en Helena komt op)

Marc: Good Morning. We'd like a room facing the sea and ...

Helena: Goedemorgen.

Marc: Oh, u spreekt onze taal.

Helena: Ja hoor. Ik heb vroeger in België gewoond. Al het personeel hier spreekt Nederlands.

Marc: Wij komen van België.

Helena: Ik weet het. Men heeft mij op de hoogte gebracht dat jullie pech hebben met jullie hotel.
(Nathalie is ook tot bij de balie gekomen.)

Marc: Dat is het minste wat je kan zeggen. Hoe is het toch mogelijk dat er zoiets kan gebeuren. We zaten in een 4 sterren hotel en nu ...
(Marc kijkt rond)

Helena: Ik weet het. Hier moeten nog enkele dingen gebeuren.

Marc: Dat is heel zacht gezegd.

Nathalie: Kunnen wij een kamer krijgen?
 Marc: Mevrouw, hoe zien onze kamers er eigenlijk uit?
 Helena: Jullie moeten weten dat wij niet voorzien waren op jullie komst maar, toch hebben wij ons best gedaan om jullie kamer zo goed mogelijk in orde te brengen.
 (Helena neemt een sleutel en geeft die aan Marc.)
 Alstublieft, de sleutel. Het is kamer 1 op de eerste verdieping.

Marc: Dank u.
 Helena: Als er iets is, laat het dan maar horen.
 Marc: Je mag gerust zijn.
 Nathalie: Komaan Marc. Vlug naar boven dan kan mijn koffer open.
 (tot Helena) Mogen wij de lift nemen of is die nog niet in orde?

Helena: Die is in de beste staat.
 (Nathalie en Marc gaan af via de lift. Plots horen we Michalis roepen)
 (af) Helena! Helena!

Michalis: Wat zal er nu weer zijn.
 (Michalis komt op via de trap. Hij heeft een kleine koffer bij.)

Michalis: Helena! Wat is er boven aan de hand?
 Helena: Ik weet het niet. Waarom?
 Michalis: De matrassen zijn opgemaakt. Precies of er hier gasten komen.
 Helena: Volgend jaar toch.
 Michalis: Daarom moet je die matrassen nu toch nog niet opmaken.
 De bedden zijn nog niet eens geleverd.
 Helena: Ik zal het terug gaan veranderen.
 Michalis: Zo mag ik het horen. Ik ben weg. Tot binnen enkele dagen.
 Helena: Daag.
 (Michalis gaat af via de buitendeur)
 Wat een geluk dat die enkele dagen weg is.
 (Yannis komt op via de buitendeur)

Yannis: Oei, oei, oei
 Helena: Yannis, wat is er?
 Yannis: Ik kwam daarbuiten Michalis tegen. Die was kwaad. Hij zei dat ik u moest in het oog houden. Zoiets heeft hij nog nooit gezegd. Normaal is het andersom. Wat is er gebeurd?

Helena: Ik heb de matrassen boven opgemaakt en je broer heeft het ontdekt. Hij weet natuurlijk niet dat er gasten gaan komen. Een jong koppel is al aangekomen. Ze waren precies niet zo blij dat ze naar hier moesten komen. Ze zaten normaal in een 4 sterren hotel.

Yannis: Wij hebben nog geen halve ster.
 Helena: Vanwaar kom jij eigenlijk?
 Yannis: Ik ben een kok gaan zoeken, maar heb er geen kunnen vinden.
 Helena: Een kok?
 Yannis: Michalis is weg voor enkele dagen en we moeten toch eten hebben voor onze gasten. Er zal niets anders opzitten dan zelf te koken.

Helena: Jij, koken? Jij kan dat niet.
 Yannis: Ik weet het, maar wat moeten we anders doen?
 Helena: We zullen wel een oplossing vinden. Kom, we gaan wat verder werken.
 (Helena en Yannis gaan af via de keuken. José en Julia komen op via de buitendeur. Deze beide volslanke boerinnen hebben elk een koffer bij.)

Julia: Eindelijk, we zijn er. Ik dacht dat aan de wandeling geen einde zou komen.

José: Tegen wie zeg je het. Ik voel mijn voeten niet meer.

Julia: Dat jong koppel zal hier zeker al zijn. Die liepen precies.

José: Een stoel is het enige dat ik nu nodig heb.

Julia: (kijkt rond) Als je een krukje ook een stoel noemt dan kan ik er u direct een geven.
(Julia neemt een krukje en geeft dat aan José)

José: (Gaaf zitten en kijkt ook rond) Zeg, hier is niets. Ben jij zeker dat we hier moeten zijn Julia?

Julia: Op de voorgevel staat toch geschreven: "Hotel Butterfly" en dat betekent "Hotel De Vlinder". Dus, we zijn juist.

José: Dat ziet er hier toch geen hotel uit. In de boekjes is dat helemaal anders.

Julia: Misschien wel, maar die mijnheer van het reisbureau zei dat "De Vlinder" een nieuw hotel is.

José: Misschien is dit wel de nieuwste mode. Wij kunnen toch geluk hebben. Voor de eerste maal in ons leven op reis gaan en dan mogen we verblijven in een nieuw hotel.
(Julia heeft ondertussen ook een krukje genomen is gaan zitten)

Julia: Hopelijk met al de comfort die we nodig hebben.

José: Daar twijfel ik niet aan. (kijkt nogmaals rond) Alhoewel ik moet bekennen dat het in de koeienstal van onze va en ons moe properder is.

Julia: (Springt recht) De boekjes! Ik ben ze op het vliegtuig vergeten.

José: (Springt van het verschieten ook recht) Amaai, wat is me dat verschieten.

Julia: Echt waar. Ik ben ze kwijt. Wat moeten we nu doen? Ik spreek maar een beetje Engels. En Grieks ken ik niet.

José: Schiet nu toch zo niet in paniek.

Julia: Ga jij het oplossen, misschien? Je kan amper lezen en schrijven. Verdomme.

José: Dat is waar, maar ik kan je wel 2 boekjes geven die ik op het vliegtuig gevonden heb.
(José haalt enkele boekjes te voorschijn en geeft ze aan Julia)

Julia: Kon je dat niet eerder zeggen? Ik kreeg bijna een hartaanval.
(José gaat naar de balie en ziet de bel staan en belt)

Julia: Wat doe jij nu? Straks komt er iemand.

José: Is dat niet de bedoeling of wil jij hier 10 dagen blijven staan? Er is toch geen probleem. Jij hebt de woordenboeken.
(Yannis komt op via de Keuken)

Yannis: Kaliméra (*Goedemorgen*)

José: Kaliméra.

Julia: (gaaf tot aan de balie) José wat zeg jij nu tegen die mijnheer?

José: Kaliméra.

Julia: Wat wil dat zeggen?

José: Dat weet ik niet. Jij hebt de woordenboek. (Kijkt naar Yannis) Hij wordt toch niet kwaad.

Yannis: Waarom zou ik kwaad worden? Het is een plezier om zulke charmante dames te mogen begroeten.

José: Jij spreekt Nederlands?
 Yannis: Iedereen in dit hotel spreekt jullie taal.
 (Julia kijkt naar haar boek)
 Julia: Nu sta ik hier met mijn boekje voor spek en bonen.
 Yannis: Werp het toch maar niet weg. In de stad kan het nog van pas komen.
 Julia: Bedankt voor de tip. Eu... wat is uw naam?
 Yannis: Yannis, Aangenaam.
 Julia: Yannis, wij willen graag een tweepersoonskamer. Kan je dat voor ons regelen?
 Yannis: Natuurlijk. Jullie krijgen van mij een van onze beste kamers.
 (Yannis neemt een sleutel en geeft deze aan Julia)
 Yannis: Dit is de sleutel van kamer 2. Je mag de lift gebruiken. Hij is in perfecte staat.
 José: Dank u wel.
 (Julia en José nemen hun koffers en gaan naar de lift)
 Zal ik langs de trap gaan?
 Julia: Waarom?
 José: Heb jij ons al eens goed bekeken?
 Julia: Denk jij dat die lift ons niet kan dragen?
 José: Om eerlijk te zijn. Hij zal het moeilijk hebben.
 Julia: Dan moeten we één voor één naar boven gaan.
 José: Waarom laten we onze koffers niet even staan. We kunnen ze toch straks komen halen nadat we onze kamer hebben gezien. Zonder koffers zal die lift ons wel kunnen dragen.
 José: Dat doen we. Kom, we zijn weg.
 (José en Julia gaan de lift in en verdwijnen. Yannis heeft heel het gesprek gevolgd)
 Yannis: Oei oei . Wat kunnen die zagen. Ik moet wel zeggen, ze mogen gezien worden. Ze zitten goed in het vlees. (gaat naar de koffers) Nu staan die koffers hier. (zucht) Ik zal mijn goed hart maar weer laten zien, zeker. (Neemt de koffers vast) Wat is dat? Wat zit hier allemaal in? Lood! Geen wonder dat die dachten dat de lift het niet ging houden. (Yannis gaat met de koffers af via de trap. Even later gaat de lift open en José en Julia komen terug op.)
 Julia: Neen José, ik vind het geen goed idee.
 José: Ja, ik weet het. Ze moesten onze koffers eens stelen dan staan we hier wel zonder kleding en souvenirs.
 Julia: Souvenirs?
 José: Ja.
 Julia: Die moet je toch kopen in het land dat je bezoekt.
 José: Wat wil je zeggen?
 Julia: De meeste mensen die op reis gaan, kopen in het land dat ze bezoeken souvenirs als herinnering aan hun vakantie. Althans, dat heb ik ergens gelezen.
 José: Ben jij zeker? Ik dacht dat het andersom was.
 Julia: Neen, alhoewel je me nu laat twifelen. Wat heb je dan bij?
 José: Foto's van ons moe en onze va en van alle koeien en varkens.
 Julia: Dat neemt toch niet zo veel plaats in.
 José: Ja, maar ik heb ook nog enkele werkstukken van de hobbyclub bij. Wat steekt er in uw koffer?

Julia: Alleen maar kleding. Je kan toch niet altijd het zelfde aan doen. Ik heb ook nog een foto bij van onze Gust toen hij nog jong was.

José: Die wil ik wel eens zien.

Julia: Ik zal ze eens uit mijn koffer nemen. (kijkt naar de plaats waar de koffers stonden) Waar zijn ze?!

José: Wat?

Julia: Onze koffers! Ze zijn gestolen!

José: Oh nee! (begint te wenen) Mijn werkstukken! De foto's van ons moe en onze va!

Julia: (lachend) En van de koeien en varkens.

José: (neemt een zakdoek) Je moet daar niet mee lachen. Dat is erg, hoor. Die van u is toch ook weg.

Julia: Ja , maar je moet toch niet wenen. We vinden ze wel terug.

José: Die Yannis van daarjuist is er met onze koffers vandoor. Dat weet ik heel zeker.
(Julia gaat naar de balie en belt met de bel. Op het zelfde ogenblik gaat de lift open en Marc komt op.)

Marc: Een schande is het.

José: Is er bij u ook iets gestolen?

Julia: Bij ons onze koffers. Wat is er bij u weg?

Marc: Er is geen badkamer.

José: Is de badkamer gestolen?
(Helena komt op via de keuken)

Helena: Hebben jullie gebeld?

Julia: Onze koffers zijn gestolen.

José: (wijst naar Marc) En zijn badkamer.

Marc: Hoe komt het dat wij in een kamer zitten zonder badkamer?

José: Dat zal de laatste nieuwe mode zijn.

Marc: (tot José) Ik vind dat niet grappig, mevrouw. (tot Helena) Wat ga je er aan doen? En over de rest zal ik ook maar zwijgen. Ik wil een andere kamer. Minstens een met badkamer.

Helena: Ik vrees dat het niet zal gaan. De meubelstukken voor de badkamers zijn pas besteld.

Marc: Wat! Hoe moeten wij ons dan wassen?

Julia: Dat is toch simpel. In een emmer. Onze Gust en ik doen dat ook als we uit het stal komen.

Marc: Ik kom niet uit een stal, mevrouw.

Helena: We zullen wel voor een oplossing zorgen.

Marc: Ik zal daar zelf wel voor zorgen. Het enige wat u moet doen is naar het reisbureau bellen. Ik wil een reisleider spreken.

Helena: In orde. Ik zal direct bellen.

Marc: Binnen een kwartier kom ik terug en zie maar dat er tegen dan iemand is. (gaat richting lift maar draait zich plots terug om) Oh ja, kunnen wij nog iets krijgen om te eten?
(Helena kijkt eerst naar Marc en wijst dan naar het gat in de muur)

Helena: Ik vrees dat het restaurant nog niet open is.

Marc: Waar moeten wij dan iets eten?

Helena: Hier in Rhodos zijn tal van plaatsen waar je goed kan eten of je kan ook in de hotels hiernaast terecht. We zullen ons best doen om vanaf morgen voor eten te zorgen.

Marc: (boos) Ik heb het begrepen. Vandaag zal ik hier niets meer krijgen. Zorg maar voor een reisleider!
(Marc gaat af via de lift.)

Julia: Als je het mij vraagt, was die kwaad.

Helena: Dat was duidelijk.

Julia: Trek het u niet aan, juffrouw. Zulke mensen zijn er overal. Je moet je plan trekken in het leven.

José: Wij zullen dat nu ook moeten doen, want onze koffers zijn gestolen. Ik heb het daarjuist nogal gezegd, die Yannis van daar straks zit er voor iets tussen.

Helena: Hij is hier momenteel de baas. Die doet zoiets niet. Als hij jullie koffers heeft zien staan dan is hij ze zeker naar jullie kamer aan het brengen.

Julia: Dan zullen we eens gaan zien.

José: Als dat niet zo is staan we hier direct terug.

Helena: Ik begrijp het.
(Julia en José gaan af via de lift)
De gasten zijn pas gearriveerd en het is al ruzie.
(Neemt de telefoon die zich ook aan de balie bevindt en draait een nummer.) Dag, Ingrid. U spreekt met Helena van hotel "De Vlinder" (stilte) We zitten met een probleem. (stilte) Een van de Belgische gasten wil u spreken i.v.m. de badkamer die er eigenlijk nog niet is. (stilte. Ondertussen komt Yannis op via de trap) Natuurlijk gaan we proberen om een oplossing te vinden! (stilte) Dat is heel lief van u om onmiddellijk te komen. Dag, Ingrid. Tot straks. (legt de telefoon terug neer)

Yannis: Wat is er gebeurd?

Helena: Die jongeman is echt woedend omdat er nog geen badkamer is en omdat hij hier niets kan eten.

Yannis: Oei. Dan moeten we daar werk van maken.

Helena: Wat bedoel je? Ga je soms zelf een badkamer en een restaurant maken?

Yannis: Inderdaad.

Helena: Waar denk je dat dan te doen? (spottend) Hier?

Yannis: (kijkt rond) Ja, dat is geen slecht idee.

Helena: Meen je dat nu? Ik zou wel eens willen weten hoe je dat van plan bent. Heb je er trouwens al eens aan gedacht wat Michalis er zal van denken. Binnen enkele dagen is hij terug en hij zal er niet mee kunnen lachen.

Yannis: Oei. (even een stilte, nadenkend) Toch doe ik het. Ik maak hier een badkamer, een wc en een restaurant.

Helena: Ik ben benieuwd.

Yannis: Wil jij misschien al wat theelichtjes gaan uitdelen op de kamers? Ik kan toch weer niet met een verlengkabel naar Stavros gaan. Die voor de lift was al genoeg.

Helena: Dat is waar. Er is hier geen elektriciteit. De gasten zijn nu al boos en dat weten ze nog niet.
(Helena neemt van achter de balie een doos of zak met theelichtjes)
Heb jij die volslanke dames hun koffers naar hun kamer gebracht want ze denken dat die gestolen zijn.

Yannis: Ik heb ze keurig afgezet in kamer 2.
(Helena gaat richting lift)

Helena: Dat is toch al 1 probleem dat opgelost is. Tot straks.
(Helena af via de lift. Yannis denkt luidop na terwijl hij enkele verfpotten, verfborstels en rollen behangpapier vast neemt.)

Yannis: Een badkamer: wat hebben we nodig? Een bad, een kamer, water en zeep. Een Restaurant: Wat hebben we nodig? Een tafel, stoelen, bestek en eten. Een Wc: Wat hebben we nodig? Een pot en papier.
(Yannis gaat af via de keuken. Enkele ogenblikken later komt Jim op via de buitendeur. Hij kijkt rond, ziet dat er niemand is en gaat dan naar het gat in de muur)

Jim: Waarom heb ik nu geen zaklamp bij.
(Yannis komt op. Hij heeft een ijzeren badkuip bij en zet deze rechtsachter. Hij ziet Jim.)

Yannis: Good Morning.

Jim: Good Morning. (wijst) Nice hole in the wall.

Yannis: Thank you. Homemade. This is an entrance to the restaurant.
(Jim geeft Yannis een hand)

Jim: I'm Jim from Antwerp in Belgium.

Yannis: Ik ben Yannis. Waarom spreekt u dan geen Vlaams?

Jim: Is het zo beter? Ik kan toch ook niet weten dat jij onze taal spreekt.

Yannis: Dat is hetzelfde dat ik niet kan weten dat jij uit België komt. Aan uw kleding te zien zie jij er een ...

Jim: (invallen) Een Schot uit. Inderdaad ik ben een Schot maar woon al meer dan 20 jaar in België. Tot enkele jaren geleden hielp ik mijn schoonbroer die in Antwerpen een Grieks restaurant uitbaat.

Yannis: Wat zeg je daar? Helpen in een Grieks restaurant.

Jim: Ja, waarom?

Yannis: Ik zoek een kok voor dit hotel. De kok die hier normaal staat, is voor enkele dagen weg. Wil je me niet helpen?

Jim: Maar ik kan niet koken. Ik hielp alleen maar met de afwas.

Yannis: Oei. (nadenkend) Maar je hebt toch al veel gerechten zien maken.

Jim: Dat wel.

Yannis: Maak ze dan na. Doe iets. Als ik maar een kok heb. Dat moet geen goede zijn. Dit hotel is dat ook niet.
(Jim kijkt naar het gat in de muur)

Jim: Wel ja, ik doe het. Ik logeer hiernaast in hotel "Hermes", dus kan ik hier altijd vlug zijn.

Yannis: Kom, we gaan eens naar de keuken kijken.
(Yannis en Jim gaan af via de keuken. Helena, Nathalie en Marc komen op via de lift)

Marc: Nee, nee, nee, ik wil een ander hotel. Hoe hou je dit nu voor mogelijk? Theelichtjes voor de verlichting.

Nathalie: Overdrijf je nu niet. Theelichtjes zijn toch romantisch. We zullen trouwens eens moeten bespreken waar we zulke lichtjes in ons huis gaan zetten.

Marc: Wat!! Je gaat toch niet denken dat we jaar in jaar uit theelichtjes in ons huis gaan zetten. In december is dat romantisch maar niet midden in de zomer en zeker hier niet in Rhodos.

Nathalie: Ik vind het geweldig. Het heeft iets net zoals onze kamer. Die indeling. Super.

Marc: Luister! Super of geen super! Ik ben weg!

Helena: Ik zal samen met de directie wel eens bekijken hoe we uw verblijf hier wat aangenamer kunnen maken.

Marc: Dat zei je daar straks ook, maar veel heb ik er nog niet van gezien.

Nathalie: Ik heb een probleem. Ik moet eigenlijk naar de wc.

Marc: De juffrouw zal de pot wel halen.

Nathalie: De pot halen?

Marc: In dit hotel kan je alles verwachten. Trek je broek al maar naar beneden. De pot is in aantocht.

Nathalie: Meen je dat?

Helena: Nee hoor, kom maar mee naar de keuken. Daar staat de pot.

Marc: Het is niet waar. De volksgezondheid is hier precies ook nog niet aan de deur geweest.

Nathalie: Ga je mee?

Marc: Nee, nee, ga jij maar. Ik moet in de keuken niet komen. Wie weet wat me daar te wachten staat.
(Nathalie en Helena gaan af via de keukendeur)

Marc: Waaraan heb ik dit verdiend.
(de buitendeur gaat open en Ingrid komt op)
Ingrid!

Ingrid: Marc, wat doe jij hier?

Marc: Ik ben hier op vakantie.

Ingrid: Ben jij een van mensen met die overboeking?

Marc: Ja, erg, hé?

Ingrid: Heel erg. Er is hier echt niets in orde maar onze maatschappij wil absoluut dit hotel. Dus moeten wij onze toeristen naar hier sturen.

Marc: Wat kom jij hier eigenlijk doen?

Ingrid: Helena, die hier werkt, belde me voor een toerist die klaagde.

Marc: Die toerist, dat ben ik.

Ingrid: Spijtig, Marc, maar ik kan er ook niets aan doen.

Marc: Dat geeft niet. Ik wen hier wel en zeker nu ik u gezien heb.

Ingrid: Ben je hier alleen?

Marc: Neen.

Ingrid: Jammer.
(Ingrid gaat heel dicht bij hem staan. Ondertussen is Julia via de trap naar beneden gekomen)

Ingrid: Misschien konden we verder doen waar we over enkele jaren gestopt waren.

Marc: Dat gaat niet meer. Er is zo veel veranderd.

Ingrid: Je zag me toch graag.

Marc: Ja, en misschien nu ook nog wel maar...

Ingrid: Niets te maren. Geef me vlug een zoen en je zal de vlinders in je buik terug voelen fladderen.
(Ingrid wil Marc een zoen geven maar hij ontwijkt haar.)

Marc: Nee, Ingrid. Ik kan Nathalie dit niet aandoen.

Ingrid: Noemt ze Nathalie? Uw nieuw liefje?

Marc: Laat me alstublieft met rust.

Ingrid: Ik mag toch nog je vriend zijn?

Marc: Ja, dat wel, maar niets meer.
(Ingrid gaat naar de buitendeur)

Ingrid: (lacht) Nee, nee. Zeg tegen Helena dat ik hier ben geweest.

Marc: Dat zal ik doen.

Ingrid: Dag, vriendje. Je zal me niet lang moeten missen, hoor. Ik kom elke dag wel eens een kijkje nemen.
(Ingrid gooit een zoen en gaat af via de buitendeur.)

Julia: Het leven is hard, hé, jongen.
(Marc schrikt)

Marc: Heb jij alles gehoord?

Julia: Niet alles, maar toch het voornaamste.

Marc: Zwijg maar tegen Nathalie. Ingrid betekent niets meer voor mij.

Julia: Nee, dat weet ik, maar omgekeerd nog wel.

Marc: Het moet wel van 2 kanten komen, hé.

Julia: Dat weet ik, maar 1 kant is er al en aan de andere wordt gewerkt.

Marc: Ik begrijp u niet.

Julia: Dat is niets. Dat komt nog wel.
(Yannis komt op. Hij heeft een Paravent (scherm) bij en zet deze bij de badkuip.)

Marc: Waarvoor dient dat scherm?

Yannis: Dat ga ik gebruiken als muur.

Marc: Muur?

Yannis: Ik ben begonnen met het bouwen van een badkamer.
(Helena, Nathalie en Jim komen op via de keuken)

Marc: (tot Nathalie) Schat, ik heb er eens goed over nagedacht en ik denk dat het hier allemaal wel in orde zal komen.

Nathalie: Ik ben blij dat je van gedachte veranderd bent. Maar, waarom?
Daarstraks wou je absoluut weg.

Marc: Ik vertrouw op deze mensen. Zij zullen van onze vakantie iets mooi maken.

Helena: Dank u voor het vertrouwen. Als u het goed vindt zal ik reisbureau verwittigen dat alles in orde is.

Marc: Dat hoeft je niet meer te doen want Ingrid is juist geweest en wij hebben een tof gesprek gehad.

Nathalie: Wie is Ingrid?

Yannis: De mooie lieve dame van het reisbureau. Ze komt elke dag. Waarom weet ik niet. We zijn nog niet open.
(Yannis neemt de behangtafel mee richting keuken)

Marc: Kom, we gaan terug naar onze kamer. Naar onze theelichtjes.

Nathalie: Ik zie je graag, Marc. Vooral nu je zo romantisch wordt.
(Nathalie en Marc af via trap en Yannis af via de keuken)

Helena: Waarom ben jij hier?

Jim: Hoe bedoel je?

Helena: Je gaat me toch niet vertellen dat je hier gewoon op vakantie bent?

Jim: Ja en neen, maar veel kan ik er niet over vertellen. Alleen dat ik mijn leven heb verbeterd. (kijkt haar aan) Helena, Ik wist niet dat je hier was. Ik dacht dat je op Corfu verbleef.

Helena: We moeten elkaar niet te veel in de weg lopen en als Michalis terug is, dan wil ik dat je verdwijnt. Mislukte kok.
(Helena af via de trap)

Julia: Problemen?

Jim: Neen, eu, laat maar.
(Jim gaat naar Julia en zoent haar hand)

Mag ik mij aan u voorstellen? Mijn naam is Jim. Schot. Al vele jaren weduenaar.

Julia: Goede dag. Ik ben Julia. Belg. Al heel mijn leven boerin.

Jim: Ik ben hier de nieuwe kok maar dat wist je ondertussen al en ik ben zeker geen mislukte kok (geheimzinnig) maar dat zal je nog wel proeven.

Julia: Oooh, charmant. Ik logeer hier samen met mijn beste vriendin José.

Jim: Interessant. Bent u alleen?

Julia: Nee, ik zeg het toch, ik logeer hier samen met mijn beste vriendin José.

Jim: Ik bedoel, ik ben weduenaar, bent u toevallig weduwe?

Julia: Ja.

Jim: Het spijt me. Al lang?

Julia: Van gisteren. Onze Gust is thuis gebleven.

Jim: (glimlacht) Oh, dat bedoelt u.

Julia: Wat had je dan anders gedacht?

Jim: Dat uw man echt overleden was.

Julia: Onze Gust is niet kapot te krijgen. Onkruid vergaat niet.

Jim: (komt dicht bij haar staan) Hebt u het al gedaan?

Julia: Wat gedaan?

Jim: Naar hier gekomen.

Julia: Neen, het is de eerste maal dat ik op Rhodos ben.

Jim: Dan zou ik graag uw gids willen zijn. Ik ken dit eiland bij wijze van spreken als mijn broekzak. Ik kom bijna elk jaar naar hier op vakantie. (Julia bekijkt Jim)

Julia: Je hebt wel een rok aan.

Jim: (lacht) Dit is geen rok. Dit is een kilt. In Schotland dragen alle mannen dat.

Julia: Loopt daar iedereen zo belachelijk rond. (hand voor de mond) Sorry dat is er over.

Jim: Dat geeft niet. Een sympathieke vrouw als jij mag dat zeggen.

Julia: Hou maar op of ik begin nog te blozen.

Jim: Als je wil, neem ik je mee naar de mooiste plekjes van Rhodos.

Julia: De vlindervallei!

Jim: Je weet al waar het prachtig is.

Julia: Natuurlijk. Het is voor die vallei dat ik kom.

Jim: Zo geïnteresseerd in vlinders?

Julia: Bijlange niet, maar ik moet van onze Gust daar naar toe.

Jim: Ik begrijp je niet.

Julia: Onze Gust heeft in een boekje gelezen dat je in de vlindervallei een wens kan doen die altijd uitkomt. Je hoeft alleen maar een geldstuk in de vijver te werpen.

Jim: Dat is waar maar waarom stuurt hij jouw naar daar om een wens te doen?

Julia: Hij kan niet weg. Hij moet bij de beesten blijven.

Jim: En jij weet wat hij wil wensen.

Julia: Dat is zeker. Melk! Onze koeien zijn gestopt met melk te geven en daarom moet ik een wens doen.

Jim: (legt zijn arm rond haar schouder) Als je tijd hebt, lieve schat, dan kunnen we de rondleiding al beginnen. De Oude Stad is heel romantisch voor koppels zoals wij.

Julia: (duwt zijn hand terug weg) Je gaat me toch niet proberen te versieren zeker. Want ik weet niet wat mijne Gust daar van zal vinden!

Jim: Die is hier toch niet en daarbij, jij mag toch ook uw plezier hebben.
(Jim geeft Julia een kusje op de wang, kijken elkaar aan en beginnen te lachen en gaan af via de buitendeur. Yannis komt op met een emmer water, zeep, handdoek en een klein spiegeltje. Hij zet dit bij de paravent en de badkuip.)

Yannis: Nu nog een stoel en de badkamer is af.
(José op via de lift.)

José: (kijkt rond, tot Yannis) Weet jij waar Julia is?

Yannis: Ik zou het niet weten. Misschien is ze gaan wandelen.

José: Zonder mij? Dat zou straf zijn. Thuis doen we alles samen. Julia alleen gaan wandelen. Misschien is ze verdwaald!!

Yannis: Oei, dan moeten we haar gaan zoeken.
(Yannis gaat naar José en legt zijn arm rond haar schouder)
Mevrouw José, ik help Julia zoeken. We zullen haar wel vinden.

José: Dat is heel lief van u Yannis. Als je ze vindt heb ik voor u een verrassing.

Yannis: Ik heb nog nooit een verrassing gehad van een vrouw.
(Gaat richting buitendeur)
Ik begin direct te zoeken in de Oude stad. Ik zal langs de Ridderstraat naar het paleis van de Grootmeester gaan.

José: Maar uw werk hier?

Yannis: Dat kan wachten. Julia is belangrijker.
(Yannis af via buitendeur)

José: Dat hij Julia maar vlug vind. Anders moet ik Gust op de hoogte brengen. Maar wat moet ik er tegen zeggen? En ons moe en onze va zullen ook wel boos op mij zijn. Ik hoor ze het al zeggen: "Kan jij niet beter op Julia passen?" Onze parochie zal op stelten staan. Slanke Julia van dikke Gust vermist.
(Vanuit de lift komt Marc op)

Marc: Het is daarboven om te stikken. Van airco hebben ze hier precies nog nooit gehoord.

José: Ja, warm is het hier wel, maar ik heb andere zorgen nu.

Marc: Dat kan ik me voorstellen. Als je hier bent, in dit zozegd hotel, dan heb je niets dan zorgen.

José: Met dit hotel heeft het niets te maken. Het is Julia. Ze is verdwenen.

Marc: Dat is erger. Heb je enig idee waar ze kan zijn?

José: Ik weet het niet. Ik denk in het groot oud paleis van de stadsmeester of zoiets.

Marc: (lacht) Ik weet wat je bedoelt. Ik zal haar gaan zoeken, dan ben ik hier even weg.

José: Dat is heel vriendelijk van u.
(Marc gaat af via buitendeur)

José: Ik zal maar meegaan anders ben ik hier toch maar alleen.
(plots gaat de telefoon. José gaat naar de trap en roept op Helena)
Helena! Helena! Die hoort mij niet.
(José gaat naar de telefoon)
Er zit niets anders op dan mijn beste Engels boven te halen.
(neemt de telefoon op)

Hello, met hotel de botervlaai? Wat can aai voor you doen?
(stilte) Was sagen Sie? Aai verstaan you niet (stilte) comment tu appel?
(stilte) Zeg, spreek eens Vlaams manneke, dan versta ik u. (stilte) Oh, jij spreekt Vlaams. (stilte) Wie bent u?(stilte) Michalis. Die ken ik niet.
(stilte) Den baas. Laat me niet lachen. Den baas is Julia aan het zoeken. Dag flauwe plezante. (José legt de telefoon neer) Hij is den baas van dit hotel, zegt hij. Ze kunnen mij hier veel wijs maken maar, er zijn grenzen.

(De deur gaat open en Julia en Jim komen op. Julia is kletsnat)
Julia! Je leeft nog! Wat is er met u gebeurd? Vanwaar kom jij?

- Julia: Ik ben in een fontein gevallen.
José: In de Vlindervallei?
Jim: Nee, zover is ze niet geraakt.
José: Vanwaar komen jullie dan?
Julia: Van de Oude Stad.
José: Hoe komt het eigenlijk dat jij zo nat bent?
Julia: Ik zag een fonteintje en ik dacht aan de wens die ik moest doen. Ik wilde absoluut oefenen. Ik ging op de rand staan maar plots schoof ik in het water.
Jim: Ik heb haar nog willen tegenhouden maar ik was te laat.
Julia: José, dit is Jim de nieuwe kok hier in het hotel.
José: Aangenaam.
Jim: (Kust haar hand) Aangenaam. Ik wist niet dat Julia zo'n charmante vriendin had.
José: Amaai, jij kent uwe wereld. (bekijkt Jim) Maar jij hebt een rok aan. Ben jij omo of hoe noemt men dat?
Jim: Homo. Neen, dat ben ik niet. Ik ben een Schot en dat is een kilt.
(José gaat op de grond liggen)
Julia: Wat doe jij nu?
José: Nu moet ik het weten.
Julia: Wat moet jij weten?
José: Of den "Dag Allemaal" gelijk heeft. Jim, ga eens over mij staan.
Jim: Voor zo'n prachtvrouw als jij zal ik dat eens doen. Maar niet verschieten hé?
José: Nee, nee.
(Jim gaat even over José staan)
Julia: José:En?
(José staat terug recht. Ze staart voor zich uit)
José: Het is Pasen. Ik heb de klokken gezien.
(José gaat naar de lift, Julia volgt haar)
Julia: De klokken? Ik kan niet volgen. Kom, we gaan naar boven. Ik ga droge kleren aandoen.
(José en Julia af via lift. Jim kijkt wat rond, gaat achter de paravent staan. De deur gaat open en Ingrid komt binnen. Ze heeft een handtas bij. Ook zij kijkt rond)
Ingrid: Gelukkig. Niemand. (Ze gaat naar het gat in de muur en kruipt erin. Jim komt te voorschijn en kijkt ook naar het gat in de muur)

EINDE

Bedrijf 2: Enkele dagen later

(Nota auteur: In dit bedrijf volgen er dus enkele water oefeningen. De mensen in de zaal kunnen hierbij nat worden. Zorg dus voor regenjassen. Indien er geen regenjassen voorhanden zijn moet men het water in de waskommen beperken of het bedrijf zonder water spelen. Men moet dan wel de aangepaste tekst volgen zoals die in de brochure staat.)

(Nog nota auteur: : Indien men met water speelt kan men dit bedrijf beginnen door iemand met een bord over het podium te laten gaan met daarop de tekst "Nog even wachten met de regenjassen".)

(In het 2de bedrijf zijn er enkele wijzigingen op het podium. Linksachter staan er enkele schermen (Paravent) die dienst doen als muur voor een badkamer en een wc. De wc moet op wieltjes staan omdat ze moet verplaatst worden. De inrichting van de badkamer is heel eenvoudig. Badkuip, stoel met daarop een waskom, emmer, stuk zeep en een handdoek. In het midden staat er een tafel met 4 stoelen. Voor de tafel 5 waskommen en een emmer. Als het doek open gaat is Yannis de waskommen met water aan het vullen. Met behulp van een tuinslang vult hij de emmer en daarna giet hij de inhoud in een waskom.

(Of: Als het doek open gaat is Yannis de tuinslang aan het bekijken en schudt het hoofd)

Na enkele ogenblikken komt Helena op via de voordeur. Ze heeft enkele kranten bij.)

Helena: Goedemorgen, Yannis. (kijkt even naar Yannis) Wat ben jij nu aan het doen?

Yannis: Die waskommen aan het vullen met water. Water geleend van onze toffe buurman Vasilis.

(Of: Ik wou de waskommen vullen met water maar Vasilis heeft de kraan dicht gedraaid)

Helena: Yannis toch. Elektriciteit voor de lift heb je van Stavros en nu water van Vasilis.

(Of: Yannis toch. Elektriciteit voor de lift heb je van Stavros en nu probeerde je water te nemen van Vasilis)

Yannis: Goed, hé.

Helena: Dat wel, alleen de buurmannen weten van niets en wat is hier nu de bedoeling van?

Yannis: Ik ga wat animatie brengen in dit hotel. Ik organiseer een aquagym.

Helena: Jij bent gek.

Yannis: Dat weet ik. Al heel mijn leven, maar ik wil dat de gasten zich hier goed voelen en daarom ga ik wat animatie brengen.

(Yannis doet (eventueel) verder met zijn werk maar wijst even naar de kranten die Helena bij heeft.)

Wat staat er in de krant?

Helena: 1 onderwerp. (leest) "Diefstallenplaag in de hotels te Rhodos". Iedereen is ermee bezig op het eiland. Maar het zal wel opgelost raken, ik heb zelfs een vermoeden wie er hier zou kunnen achter zitten.

Yannis: Dan moet je dat aan de politie gaan zeggen.

Helena: Nee, ik moet eerst zeker zijn.

Yannis: Is het iemand die ik ken?
Helena: Ja,
Yannis: Wie?
Helena: Dat zeg ik niet, maar je zal zien dat ik gelijk heb.
(Plots horen we José die op de wc zit.)
José: Ik heb geen wc papier!!
(Yannis en Helena schrikken)
Yannis: Wat is me dat verschieten. (denkt na) Eu, wc papier. Oei, dat hebben wij hier niet.
(tot Helena) Geef eens een krant als je wil.
(Helena geeft een krant aan Yannis die deze aan José bezorgt)
Hier José, sorry hoor maar het is het enige dat ik heb.
José: Dat is niets. Bedankt. Bij ons op de boerderij hebben wij het zelfde merk van wc papier.
Helena: Yannis, wat doe je nu weer! Dat is toch niet hygiënisch.
Yannis: Ik moet de gasten toch helpen.
Helena: Maar hoe?!
Yannis: Het is het gebaar dat telt, niet de details. (stilte) Over wat hadden wij het nu weer?
Helena: Over die diefstal..
(José komt uit het wc)
José: Ik heb het niet gedaan en Julia is ook geen dief. Daar durf ik mijn hand voor in het vuur steken. Boerenmensen zijn eerlijke mensen.
Helena: De waarheid zal wel aan het licht komen.
José: En dan zal je wel zien dat ik de waarheid spreek. (tot Yannis) Zeg, ik krijg ineens zo'n dorst. Dat zal zeker zijn van op het wc te zitten. Heb je geen goede Ouzo. Het schijnt dat, dat lekker is.
Yannis: Zoiets strafs zo vroeg in de morgen? Straks ben je te dronken om mee te doen met mijn aqua gym.
José: Ouzo! Straf! Jij hebt nog nooit verse koeienmelk gedronken zeker. Vers van de uier. Dat is straf.
Helena: Ik zal er voor u eentje halen. Ik ben direct terug.
(Helena kijkt naar het gat in de muur)
Yannis, kan je dat gat in die muur niet dicht maken? Dat is toch geen zicht voor onze gasten.
Yannis: Ja, dat is waar. Ik zal er een scherm voor zetten.
(Helena af via keuken. José gaat zitten aan tafel. Yannis neemt het scherm van de badkamer weg en we zien Marc in de badkuip zitten die zich aan het wassen is)
Marc: Verdomme! Zet dat scherm terug!
Yannis: Oei, ik wist niet dat er iemand in de badkamer was.
(Of: Oei, ik wist niet dat er iemand in de badkamer was. Hoe kom jij aan dat water?)
Marc: Zet dat scherm terug heb ik gezegd!
(Of: Uit de tuinslang natuurlijk maar zet dat scherm terug heb ik gezegd!)
Yannis: Ja, ja, bijt mijn neus niet af.
(Of: Ja, ja, bijt mijn neus niet af. Dan heeft Vasilis nog maar pas de kraan dicht gedraaid)
(Yannis zet het scherm terug)

Marc: (We horen Marc uit de badkuip stappen)
Wat voor een hotel is dat hier toch. Hier kan men niet eens rustig een bad nemen en nadenken over bepaalde zaken. Dat is de laatste maal dat ik met deze maatschappij nog op vakantie ga! Het eten is hier niet om aan te zien! Er zijn geen bedden! Geen koelkasten! Geen service! Niets is hier in orde!
(Marc komt te voorschijn met enkel een handdoek rond hem)

José: Je hebt een mooie handdoek.

Marc: (boos) Merci!
(Marc boos af via de trap)

José: Nu zegt een mens eens iets vriendelijk en het nu is het nog niet goed.
(Yannis gaat naast José zitten)

Yannis: Mag ik naast u komen zitten?

José: (kijkt naar Yannis) Je zit al naast mij. Wat is dat nu voor een stomme vraag.

Yannis: Ik wil iets vragen aan u.

José: Wat? Geen geld, hoor, want dat heb ik niet.

Yannis: Enkele dagen geleden heb je me verteld dat ik een verrassing kreeg. Wat was die verrassing die je voor mij had?

José: Iets heel mooi, maar heb jij die verrassing wel verdiend? Julia is niet met u terug gekomen dus jij hebt haar niet gevonden.

Yannis: Ik weet het, maar ik had zo graag geweten wat het was.

José: Volgens ons moe hebben alle mannen dat graag.

Yannis: Echt? Ik ook?

José: Als jij een man bent toch.

Yannis: (denkt na) Ik denk van wel.

José: Je bent precies niet zeker.

Yannis: Nee, want soms zegt mijn broer dat ik een schotelvod ben. Mag ik nu de verrassing weten?

José: Ik zal die onverwachts wel eens aan u geven. Je moet geduld hebben in het leven. Bij ons thuis op de boerderij moeten wij ook veel geduld hebben met onze beesten.
(Helena op via keuken. Ze heeft een Ouzo bij voor José)

Helena: Hier ben ik met de lekkere Ouzo.
(geeft Ouzo aan José)

José: Bedankt.
(José neemt een slokje. We zien dadelijk dat ze het niet lust) Wat is dat? Dat geef ik nog niet aan mijn beesten.

Helena: Pas op wat je zegt, hé! Dit is wel onze nationale drank.

José: Je mag hem hebben.

Helena: Ik zal vlug iets anders halen.
(Helena af via keuken. Op dat ogenblik horen we Nathalie en Marc)

Nathalie: Neen, Marc, dat gaat niet door. Geen sprake van.

Marc: Ik zeg van wel, want het is de eenvoudigste oplossing.

Nathalie: Voor u misschien wel, maar niet voor mij.
(Yannis gaat naar de trap)

Yannis: Als jullie naar hier komen kunnen wij misschien helpen?

Marc: Neen!!

Nathalie: Ja!!

Marc: Neen!!

Nathalie: Ja!!
José: Stop!!
(José staat recht en gaat ook naar de trap)
Kom onmiddellijk naar hier!!
(Nathalie en Marc op via trap)
In plaats van ruzie te maken, luistert eerst eens naar een oude jonge wilde boerendochter.

Yannis: Ik ben een en al oor.
José: Ik heb het tegen die andere 2.
Yannis: Oei.
Marc: Zeg wat je te zeggen hebt, maar ik betwijfel of het iets zal helpen.
Nathalie: Je hebt nog niet gehoord wat José te zeggen heeft en je hebt al commentaar.

Marc: Ze zal u toch gelijk geven. Ik ken dat. Vrouwen doen altijd met elkaar.
Nathalie: Dat weet jij niet.
Marc: Dat weet ik wel.
Nathalie: Nietwaar!!
Marc: Wel waar!!
Nathalie: Nietwaar!!
José: Stop!!
(Iedereen kijkt terug naar José)
Stop nu toch eens met ruzie maken. Ik ben hier de baas.

Yannis: Oei. Ik dacht dat ik dat was.
José: Nathalie, vertel jij eens waar het over gaat? Misschien kan ik helpen.
Nathalie: Wij zijn volop aan het bouwen en ...
Marc: In haar gedachte, ja ! We hebben nog maar pas bouwgrond gekocht.
Nathalie: En nu wil mijnheer sleutel op de deur.
Yannis: Dat kan toch niet?
Marc: Doe jij ook al met haar mee?
Yannis: Maar. (denkt na) Je kan toch nog geen deur vast maken met een sleutel als je nog geen huis hebt?

José: (denkt ook na) Dat denk ik ook, alhoewel dat je geen sleutel nodig hebt op een deur.

Yannis: Hoe bedoel je?
José: Op de deur van onze koeienstal zit ook geen sleutel.
Marc: (begint ongeduldig te worden) Ik heb het wel over de bouwformule "Sleutel op de deur".

Nathalie: Die formule wil ik zeker niet. Dat is meestal duurder dan bouwen met één of meer aannemers. Ze werken met typeplannen en dat komt de persoonlijkheid van de woning niet ten goede.

Marc: Met uw persoonlijkheid altijd. Neen, die formules hebben niets dan voordelen: minder zorgen, minder loopwerk, de firma regelt alles voor jou zodat je een beter zicht hebt op de totaalprijs. Maar zaagt nu niet over den bouw, wij zijn op vakantie.

Yannis: Dat is goed gesproken.
José: We zitten zelfs in een nieuw hotel.
Marc: (direct) Dat zijn uw woorden. Mag ik eens van die Ouzo drinken dan kan ik mijn miserie eens doorspoelen!
(José geeft de Ouzo aan Marc die er van drinkt. Helena komt op via de keuken. Ze heeft een glas water bij en gaat naar José)

Helena: José, Ik heb voor u een glas water bij.
 José: Water! Dat moet ik niet hebben. Dat is voor de beesten.
 Nathalie: Marc! Ik wist niet dat jij Ouzo dronk.
 Marc: Er is zoveel dat jij van mij niet weet.
 Helena: Wat bedoel je daarmee?
 Marc: Niets. Gewoon, dat er zaken zijn in mijn leven die ik nog niet aan Nathalie heb vertelt.
 José: Zoals?
 Marc: Ja zeg, mag ik die aan Nathalie vertellen als we eens alleen zijn. Daar hebben jullie toch geen zaken mee.
 Nathalie: Het zijn toch geen erge dingen, hoop ik?
 Marc: Maar nee. (tegen Helena) Hou nu toch eens op met zo onnozel te doen.
 Helena: Ik wil alleen maar weten of het iets te maken heeft met Rhodos.
 José: En ik wil weten of je de Ouzo helemaal uitdrinkt.
 Marc: Ja, ik drink de Ouzo helemaal uit.
 José: Dat is goed, dan ben ik er vanaf.
 Marc: Ja, het heeft iets met Rhodos te maken.
 Yannis: Met iets heel recent?. Iets dat de mensen bezig houdt?
 Marc: Ja, het houdt de mensen bezig maar begin jij ook al met die flauwe kul? Mijn privéleven deel ik met mijn vrouw en niet met jullie. Ik wil er geen woord meer over horen. (kijkt iedereen aan) Ander onderwerp graag.
 Yannis: Willen we beginnen met mijn aquagym? Dan doen we iets leuk.
 José: Ik weet niet wat het wil zeggen maar toch doe ik mee.
 Nathalie: Dat is turnen in het water. Heel plezant. Yannis, wij doen ook mee.
 Marc: Mag ik nog spreken in mijn naam of moet ik helemaal naar u luisteren?
 Nathalie: Bijt mijn neus niet af, hoor. Yannis probeert alleen maar zijn best te doen om onze vakantie, ondanks alles, te laten slagen.
 Marc: Je zegt het toch: proberen. Hij slaagt er alleen niet in.
 Nathalie: Doe alstublieft niet zo negatief. Ik dacht dat jij vertrouwde op deze mensen. Ik hoor het je nog zeggen: Zij zullen van onze vakantie iets mooi maken.
 Marc: Het is al goed. (tot Yannis) Zeg maar wat ik moet doen.
 Yannis: Jullie gaan allemaal voor een waskom staan. Waar is Julia?
 José: Die is gaan wandelen. (tot Yannis) Is die nog altijd niet terug?
 Yannis: Ik heb ze nog niet zien terugkomen.
 José: Maar ze is al meer dan 2 uur weg.
 Nathalie: Misschien is ze deze maal echt naar de Vlindervallei.
 José: Dat kan niet. Zonder mij gaat ze die wens niet doen. Misschien is ze weer ergens in een fontein gevallen. Ik zou graag eens naar huis bellen maar ik durf niet.
 Yannis: Ik zal straks gaan zoeken, Rhodos is geen groot eiland. We zullen ze wel vlug vinden. In het slechtste geval is ze ergens neergestort in de afgrond of verdronken in de zee.
 (José begint te wenen. Helena gaat haar troosten. Het glas water zet ze op tafel)
 Helena: Moet je dat nu zeggen! Nu begint ze te wenen.
 Marc: Is dat nu een mens moed geven? Jij bent al zo in orde als dit hotel.
 Man, man, man.
 Yannis: Excuseer, het was zo niet bedoeld, maar het zou de eerste maal niet zijn dat zoiets gebeurt.

(Jim komt op via de keuken)

Jim: Wat is hier allemaal aan de hand? Hoor ik hier die charmante José niet wenen?
(Jim gaat naar José)
Wat is er, mijn liefje? Kan ik je soms helpen? Je weet toch dat ik alles voor je doe.

José: (ze snikt nog een beetje) Julia is weer verdwenen. Kan jij ze niet gaan zoeken?

Jim: Schoonheid! Natuurlijk doe ik dat voor u. Mijn hart bloedt als jij ongelukkig bent. Ik ga meteen zoeken en als ik ze vind, laat ik haar niet meer los.

José: Bedankt. Bedankt.
(Jim gaat richting buitendeur)

Yannis: Wacht nog even, er is eerst mijn aqua gym en daarna ga ik mee zoeken.

Jim: Ok. Met z'n 2 hebben we ze vlugger gevonden.
(Nota auteur: Indien men met water speelt kan men nu alle acteurs stokstijf laten staan en iemand met een bord over het podium laten gaan met daarop de tekst "regenjassen mogen aan". Na 1 minuut gaat de voorstelling gewoon verder.)

Yannis: Is iedereen dan klaar om te beginnen?

Marc: Nee, maar er zal niets anders op zitten, zeker.

Nathalie: Marc! Begin je weer?!

Marc: Het is al goed. Ik zal zwijgen. (zucht)

Yannis: Om te beginnen gaan we allemaal op blote voeten voor een waskom staan.
(Iedereen doet dit. Van links naar rechts staan Marc, Nathalie, Helena, José en Jim)
We beginnen met een opwarmingsoefening.

Marc: Is het hier in Rhodos nog niet warm genoeg?

Helena: Had uw vrouw niet gevraagd om te zwijgen?
(Marc zegt niets maar zucht en knikt)

Yannis: We gaan 5 maal door de knieën buigen.
(iedereen buigt door de knieën. De ene al wat beter dan de andere. Alleen Helena doet alles perfect; iedereen kijkt dan ook dikwijls naar haar.)
1 – 2 - 3 – 4 – 5 .
Goed zo. Dan gaan we nu verder met de eerste echte oefening.
Jullie mogen allemaal het zwembad betreden.

Marc: Bedoel je hierin? Aqua gym in een waskom. Goed bezig in dit hotel.
(Of: Bedoel je dit onnozel waskommetje? Er is zelfs geen water in. Aqua gym zonder water. Goed bezig in dit hotel.)
(Helena gaat in een waskom staan. Iedereen doet haar na behalve José)

José: Ik wist niet dat er hier een zwembad was? Dat zou goed zijn! Dan kan ik elke dag mijn voetjes nat maken.

Helena: (tot Marc) Marc, wat zou je ervan denken als we thuis, in onze tuin, ook een zwembad zouden zetten? Dat zou echt geweldig zijn. In de lente kan jij met je broers en met je vader het zwembad opstellen, dan kan het water lekker opwarmen tot de zomer...

Marc: Nathalie!

Nathalie: En dan kan ik elke dag heerlijk zwemmen. In de herfst kan je het dan terug afbreken. Of misschien kunnen we zwembad laten ingraven, dan moeten we het niet elke maal opstellen en afbreken. Daar rond kunnen we dan tegels plaatsen en....

Marc: Nathalie! Koest! Af! Stil!

Nathalie: Mag ik nu niets meer zeggen?

Marc: Voor de laatste maal, zaagt nu niet over den bouw, wij zijn op vakantie.

José: Help!! Ik denk aan iets. Ik kan niet zwemmen!

Yannis: José, er is hier geen echt zwembad. Nog niet, volgend jaar pas.

Marc: (Lachend) Ja, de graafwerken starten volgende week.

Yannis: Neen, binnen enkele dagen al. Ik heb voor iedereen een spade voorzien.

Marc: Wat! Bedoel je dat wij, toeristen, een zwembad moeten uitgraven?

Yannis: Natuurlijk. Dat hoort bij de animatie.
(Marc kijkt naar Helena)

Helena: Hij is de baas.

Yannis: Maar op dit ogenblik hebben we dus nog geen echt zwembad, dus, José, draai je om en kijk naar beneden. Daar is het zwembad.

José: Toch kan ik niet zwemmen.

Yannis: Draai u eerst maar eens om en als het dan nog nodig is, haal ik voor u wel enkele zwembadjes.
(José draait zich om en doet dan zoals de rest)

Marc: Zie ons hier staan. Hoe belachelijk. Was ik maar nooit op reis gegaan.

Nathalie: Oh ja, dan konden we verder werken aan den bouw. (kijkt naar Marc) Ik moet zwijgen, zeker?
(Marc knikt)

Helena: Zullen we beginnen?

Yannis: Zorg dat je bovenlichaam in het water is en spreid je armen zijdelings. Buig je armen in een rechte hoek, breng ze voor je gezicht en spreidt ze opnieuw.

José: Ik heb een probleem. Het water komt niet tot aan mijn bovenlichaam.

Marc: Ik denk dat we allemaal dat probleem hebben.

Yannis: We starten met de oefening. 5 maal achter elkaar. Start.
1 – 2 – 3 – 4 - 5
(Iedereen doet zijn best om de oefening zo goed mogelijk te doen. Bij de ene lukt dat dus al wat beter dan bij de andere. De regisseur bepaalt zelf hoe belachelijk alle oefeningen gedaan worden)

Nathalie: Dat is nu eens leuk. Ik vergeet even onze bouw.

Yannis: Nu gaan we hinken in het water.
(Of: Nu gaan we hinken in het water. Nu ja, water. Gewoon hinken.)
Eerst op onze linker en dan op onze rechtervoet. Telkens 3 maal en daarna hinken we in en uit het zwembad weer eerst de linker en dan de rechtervoet. Ook 3 maal.

José: Bedoel je in en uit de waskom?

Marc: Nee, nee José. uit het zwembad.

José: Echt waar! Maar er is nog geen zwembad!

Jim: Naar hem moet je niet luisteren lieve, José. Yannis bedoelt inderdaad de waskom. (tot Yannis) Dit is wel een moeilijke oefening. Heb je niets gemakkelijker?

Yannis: Nee, nee, jullie zullen dit wel kunnen. Klaar? En start!
(De regisseur bepaald weer zelf hoe belachelijk alle oefeningen gedaan worden. Het mag echt een leuke (en eventueel een natte) boel worden)
Om te eindigen gaan we lopen. Als ik start zeg gaan we sprinten in het water.

Jim: Maar dan maken we hier alles nat!
(Of: Kunnen we deze oefening niet beter uit de waskom doen. Er is zit toch geen water in.)

Helena: Dat geeft niet. Ik maak het wel terug mooi.
(Of: Nee, het is veel toffer in de waskom)

Yannis: Klaar? En start! (Iedereen perst er een sprintje uit.) En stop.

Nathalie: Een wereldrecord heb ik gelopen.
(José is nog steeds aan het hijgen)

Jim: Mijn lieve José, wat is er? Je bent precies moe?

José: Wat wil je? Dat is geleden van toen ons een koe losbrak dat ik nog zo hard gelopen heb.

Yannis: Nu stappen we allemaal uit ons zwembad en we nemen het in onze handen en gaan het buiten leeg maken. Iedereen volgen.
(Yannis gaat af via de buitendeur)

Marc: Hoe belachelijk, we gaan wandelen met een zwembad. Het is in elk geval eens iets anders dan wandelen met een hond.
(Of: Hoe belachelijk, we moeten ons waskom gaan leegmaken en er zit geen water in maar het is toch iets anders dan wandelen met een hond. Wandelen met een zwembad)

Nathalie: Gaan we een hond kopen, Marc? Dan moeten we wel zorgen dat we een hok hebben. Ik zou graag een Collie hebben, maar ja, dan moeten we wel een groot hok hebben. Ik zal eens kijken in mijn catalogus ...

Marc: Nathalie! We zijn op vakantie! Niet denken aan een hond.
(Marc en Nathalie gaan af via de buitendeur)

Helena: Jim, kan ik je even spreken?

Jim: Kan dat straks niet? Ik wil José even onder 4 ogen spreken.

Helena: In orde. Geen probleem.
(Helena ook af via buitendeur)

José: Wat moet jij tegen mij vertellen?

Jim: Kijk, ik vind je een sympathieke vrouw en ik zou ...

José: (vlug) Een paar dagen geleden vond je Julia ook al een sympathieke vrouw. Zo heeft ze me toch verteld. Jij houdt van afwisseling, zeker? Maar ja, je hebt gelijk. Onze va zegt dat ook altijd. Verandering van spijs doet eten.

Jim: Ik weet het. Ik vind Julia ook een toffe, maar jij hebt toch dat tikkeltje meer.

José: We wegen allebei evenveel.

Jim: Ik bedoel. Jij straalt iets uit. Ik weet niet wat. Ik kan het niet onder woorden brengen, maar als ik naar u kijk, dan krijg ik vlinders in mijn buik. Ik wil u echt wat beter leren kennen.

José: En uw uiteindelijke doel is mij in uw bed te krijgen, zeker? Dat zie je van hier.

Jim: Amaai, Jij bent nogal direct.

José: Als ik niet direct ben, dan zit ik hier 3 dagen met uw gezaag.

Ons moe zegt altijd, als een vent rond de pot draait, moet je het deksel eraf doen en de vent in de pot smijten.

Jim: Maar in de pot is het warm hoor, José. (gaat dicht bij haar staan) Heel warm. Begrijp je?

José: Ja, ja. Ons moe zegt altijd: "Als een vent dan nog blijft zagen, dan doe je het deksel terug op de pot en dan kan hij wat afkoelen."

Jim: Maar nu is uw moeder verkeerd. Als het deksel op de pot is het nog warmer.

José: Daar ken jij niets van. Ons moe heeft altijd gelijk. Ik zal het eens laten zien.

(Of tekst: Daar ken jij niets van. Ons moe heeft altijd gelijk. Ik zal het eens laten zien. Gelukkig voor u is er terug water.

Of Handeling: José gaat met haar waskom naar de tuinslang en vult haar kom met een klein beetje water daarna gaat ze terug naar Jim die aandachtig kijkt.

(José neemt haar kom en giet deze over het hoofd van Jim)

Wie heeft er nu gelijk. Ons moe of Jij?

Jim: Zeg, wat doe jij nu! Ik ben helemaal nat!

José: Kom dan maar mee naar buiten. Het zal vlug opgedroogd zijn.

(Nota auteur: Indien men met water speelt kan men nu terug alle acteurs stokstijf laten staan en iemand met een bord over het podium laten gaan met daarop de tekst "regenjassen mogen uit". Na 1 minuut gaat de voorstelling gewoon verder.)

(José en Jim gaan af via de buitendeur. Enkele ogenblikken later komt Ingrid opgelopen met een handtas die ze in het gat in de muur werpt en daarna verschijnt ook Marc via de buitendeur.)

Marc: Amaai, je liep nogal, ik kon je niet volgen.

Ingrid: Ik wil niet dat Nathalie iets merkt. Ik ben blij dat we nu even alleen zijn. (Ingrid geeft Marc een zoen)

Marc: Laat dat. Er kan hier elk ogenblik iemand binnen komen.

Ingrid: Gisterenavond vond je het toch leuk. (Ingrid geeft Marc weer een zoen)

Marc: Toen was er niemand in de buurt. Ik moet voorzichtig zijn.

Ingrid: Waarom? Ben je niet blij dat ik weer in je leven ben gekomen? Vergeet toch die zaag van een Nathalie en deel de rest van je leven met mij. We worden weer het gelukkige koppel van vroeger.

(Ingrid geeft Marc nogmaals een zoen)

Gaan we deze avond terug wandelen rond de stadswallen?

Marc: Ik weet niet of ik weg kan. Zeg, over gisteren gesproken. Ik denk dat mijn portefeuille gestolen is. Ik vind hem nergens meer.

Ingrid: (overdreven) Wie doet nu zoiets! Ach, je zal hem wel terug vinden. Misschien ligt hij op je kamer en heb je niet goed gezien maar denk nu niet aan die portefeuille.

(Ingrid neemt Marc terug vast geeft hem vele zoenen)

Ik ben hier nu bij u en ... Ik wil met je vrien deze avond.

Marc: Ik weet niet of ik daar klaar voor ben.

Ingrid: Als je het nog niet bent, dan zal ik je wel klaar maken. Alsjeblieft, Marc, Ik zie je graag.

(Beide zoenen elkaar hartstochtelijk. Op dat moment komt Yannis binnen. De lege waskom zet hij op tafel)

Yannis: Oei! Oei! (Ingrid en Marc schrikken)

Ingrid: Yannis, het is niet wat je denkt dat je gezien hebt.

Yannis: Oei.

Marc: We waren gewoon wat aan het praten.
(Yannis kijkt hen beide strak aan)

Yannis: Ik denk dat het tijd wordt dat ik eens naar de oogarts ga. Ik zal maar niet zeggen wat ik dacht dat ik gezien heb, zeker?

Marc: Nee, dat is het beste. Zwijg maar tegen iedereen.

Yannis: Ja, ja.

Ingrid: (nadrukkelijk) Heb jij geen werk, Yannis?

Yannis: (denkt na) Ja, ja, veel want het hotel is nog niet in orde. Volgend jaar is het pas af.
(Yannis kijkt beide aan.)
Jullie willen verder praten?

Ingrid: Ja. Kan je ons alstublieft even alleen laten?

Yannis: Geen probleem. Ik moet toch even in de badkamer zijn.
(Yannis gaat richting badkamer)

Ingrid: Kan je niet naar boven gaan? De badkamer heeft maar dunne muurtjes.
(Nathalie komt op via de buitendeur. Ook zij zet haar lege waskom op tafel. Als Ingrid Nathalie ziet roept ze Yannis terug die al richting trap gaat)
Yannis, blijf maar hier.

Yannis: Je moet wel weten wat je wil, hé. (kijkt van Ingrid naar Marc) Gaat jullie gesprek niet door?

Nathalie: Welk gesprek?

Marc: Schat, dit is Ingrid onze reisleidster. Ik wou haar wat vragen over...
eu.... Huizen in Rhodos.

Nathalie: Marc, zie je het wel dat je ook bezig bent met onze bouw! En tegen mij maar zeggen dat ik er moet over zwijgen.

Yannis: Jullie waren over de huizen in Rhodos bezig?

Ingrid: Ja, ik heb ook gebouwd.

Nathalie: Echt?

Yannis: Oei, dat wist ik niet. Waar?

Marc: (Tegelijk met Ingrid) Lindos

Ingrid: (Tegelijk met Marc) Ixia.
(beide kijken naar elkaar)

Marc: (Tegelijk met Ingrid) Ixia.

Ingrid: (Tegelijk met Marc) Lindos.

Yannis: Ja, een van de twee plaatsen zal het precies wel zijn. Alleen weten we nog niet welke.

Nathalie: Marc! Onderbreek Ingrid nu eens niet. Je doet precies of je het beter weet.

Ingrid: Er is een logische verklaring hoor. Ik was begonnen met een bouw in Lindos maar omdat ik dichter tegen Rhodos wou komen wonen heb ik een huis in Ixia gevonden.

Nathalie: Ixia is hier maar enkele kilometers vandaan. Misschien kunnen we er eens naartoe gaan.

Marc: Nee!!

Nathalie: Waarom niet? Ingrid kan ons perfect helpen. Je kan veel leren van iemand die pas gebouwd heeft. Marc, je kan niet genoeg informatie

hebben voor je start met een bouw. (tot Ingrid) Ingrid, ik ben blij dat ik je heb leren kennen en ik denk dat Marc ook blij is.

(Nathalie kijkt naar Marc)

Marc: Ja, ja.

Yannis: Ik denk dat hij heel blij is.

Nathalie: Natuurlijk. Ingrid kan ons een schat aan informatie meegeven. Heb jij thuis documentatie?

Ingrid: Ja, misschien kan Marc meerijden om het te gaan halen?

Marc: Dat zou ik zeker willen doen.

Nathalie: Ik wil ook wel meerijden.

Yannis: (terzijde) Nu zitten ze met een probleem.

Nathalie: (tot Yannis) Wat zei je? Is er een probleem?

Yannis: (vlug) Aan dit hotel! Veel!

Nathalie: Kom, we zijn weg.

(Nathalie gaat richting buitendeur)

Ingrid: Ik vrees dat we niet met 3 kunnen vertrekken.

Nathalie: Waarom niet?

Ingrid: Ik ben hier met een bromfiets. Er kan maar 1 persoon achterop.

Marc: (vlug) Ik zal mij wel opofferen.

Nathalie: Ok dan. Maar vlug terug, hoor.

(Ingrid en Marc gaan naar de buitendeur)

Marc: Als we klaar zijn komen we terug.

Nathalie: Klaar?

Marc: Als we klaar zijn met het zoeken naar documentatie.

Nathalie: Oh. Daaag.

(Ingrid en Marc af via de buitendeur. Nathalie kijkt hen achterna)

(tot Yannis) Toch wel vreemd, je man zien vertrekken met een andere vrouw. Een geluk dat hij vlug terug komt.

Yannis: Dat is waar. Het is toch maar tot ze zijn klaar gekomen.

(Nathalie kijkt Yannis onbegrijpend aan)

Met het zoeken naar documentatie.

Nathalie: Yannis, welke richting is Ixia?

Yannis: Rechts.

Nathalie: Dat is vreemd. Ze zijn naar links gereden.

Yannis: Dat is de richting van de Oude stad.

Nathalie: Ach, ze zullen eerst nog langs het kantoor rijden. Ik ga wat naar mijn kamer.

(Nathalie gaat af via de lift)

Yannis: (tegen zichzelf) Het kantoor is ook rechts. Zou ik dan toch niet naar een oogarts moeten?

(Yannis gaat af via keuken. Via de buitendeur komen Helena en Jim op met Julia die ze ondersteunen. José komt ook op. Zij heeft al de lege waskommen bij en zet ze op de tafel)

Helena: We zijn er, Julia. We zijn er.

Jim: We moeten ze dringend insmeren met iets.

José: Waren we nu maar thuis, dan ging ik in onze stal een wondermiddel halen.

Julia: Auw, pijn dat het doet.

José: Doorbijten Julia, het komt wel in orde.

(José klopt op de rug van Julia en deze schreeuwt het uit)

Julia: Aaaaaaaaaaaaaaaaaah

José: Ik weet dat het pijn doet maar je moet volhouden. (tot de andere) Raak haar niet te hard aan mensen.

Helena: Heeft er iemand aftersun?

Jim: Ik niet, maar ik wil mijn lieve Julia wel insmeren.

José: Ik dacht dat je mij een tikkeltje toffer vond?

Jim: Ach, eigenlijk vind ik jullie allebei even tof.

Julia: Ik hou het niet meer uit van de pijn.

Helena: Ik zal in de keuken tomaten gaan halen, dan kunnen we daarmee het verbrande gedeelte wassen. Dat is goed voor je huid.
(Helena gaat richting keuken)

Jim: komkommers moeten we ook hebben. Dat is zeer goed tegen de zon.

José: Yoghurt ook heb ik in de boekjes gelezen.
(Helena af via keuken)

Julia: Waarom breng je ook geen paprika's, olijven en sla mee. Dan kunnen jullie van mij een Griekse salade maken.

Jim: (lachend) Dan mag je zeker de feta kaas niet vergeten want anders is de Griekse salade niet compleet. (tot Julia) Zet u maar op een stoel.
(Julia gaat op een stoel zitten. Yannis komt op met een paravent vanuit de keuken en gaat naar het gat in de muur)

Yannis: Wat heb ik gehoord van Helena? Is Julia verbrand?

Jim: Ja, maar wat ben je met dat scherm van plan?

Yannis: Dat gat verstoppen. Dat is toch geen zicht.

Jim: Nee, dat mag je vooral niet doen. Dat gat moet zichtbaar blijven.

Yannis: Waarom?

Jim: Dat kan ik niet zeggen maar kom hier maar Julia helpen insmeren.
(Yannis zet het scherm tegen een muur en snelt ter hulp)

Yannis: Dat is interessanter.

José: Amaai, de mannen mogen vrouwenvlees aanraken en ze steigeren.

Julia: José, kan jij onze Gust verwittigen dat ik de vlindervallei nog niet bereikt heb.

José: Ja, ik zal straks wel eens bellen.

Julia: Ocharme, onze Gust. Al zolang zonder melk.

José: Het komt wel in orde, Julia.

Jim: Waar ben je geweest?

Julia: Ik heb heel de stad doorkruist en vele fonteintjes gezien en tot slot ben ik eens gaan kijken naar de Acropolis.

Yannis: Naar de tempel van Apollo?

Jim: Vandaar dat je zo rood bent. Dat is een van de warmste plaatsen van de stad. Je had je moeten insmeren.

Julia: Met wat? Ik heb niets bij. In België heb je dat niet nodig. Trouwens, ik dacht dat jij mijn gids zou zijn?

Jim: Ik had nog werk in de keuken en wist niet eens dat je weg was.
(Helena komt op met een boodschappentas. Daarin heeft zij al het materiaal bij om Julia in te smeren. Ze gaat naar de tafel)

Helena: Hier ben ik met alles wat jullie vroegen. Yannis, help jij mee?
(Yannis knikt. Helena haalt tomaten te voorschijn)

Yannis: Ah ha, Tomaatjes.
(Helena neemt een mes en snijdt de tomaten in schijfjes)

Helena: Ik zal ze in schijfjes snijden en jullie wassen er Julia mee.

Jim: Heerlijk.

Helena: José, wil jij ondertussen de komkommers snijden?

José: Zeker.
(Iedereen is druk in de weer. De dames snijden de groenten en de heren smeren Julia haar gezicht, armen en benen in met tomaten.)

Yannis: Niet bang zijn Julia. De tomaten bijten niet.

José: De groenten zien er wel lekker uit.

Julia: Afblijven José. Ze zijn voor mij. (stilte) Het lijkt hier wel een kookprogramma.
(Helena neemt uit haar tas een washandje en een handdoek)

Helena: Yannis, kan jij wat water in een emmer doen?

Yannis: Moet dat echt? Ik heb nog niet gedaan met de tomaten.

Jim: Ik zal uw werk wel overnemen.

Yannis: Dat zal wel.
(Yannis gaat naar de tuinslang en de emmer en vult deze met een beetje water.)

Julia: Waarvoor heb je dat water nodig?

Helena: Om u terug proper te maken.

Jim: Is het dan al gedaan met Julia in te smeren?

Helena: Nee, nee, om haar extra te beschermen gaan we haar nog eens insmeren, maar dit maal met yoghurt.
(Helena haalt 2 potjes yoghurt uit haar tas. Yannis komt met het water naar de tafel)

José: Wat doen we met de komkommers?

Helena: Die mag je op haar ogen leggen.

Julia: Maar dan zie ik niets meer.
(Helena maakt het washandje nat en begint Julia proper te maken)

Jim: Mag ik dat niet doen?

Helena: Nee, dat doe ik wel. Doe jij de potjes yoghurt maar open.
(Jim opent de potjes. Yannis neemt er eentje)

Yannis: Mag ik beginnen met de yoghurt?

Helena: Nog eventjes wachten. Eerst Julia nog afdrogen.
(Helena droogt Julia af)

Julia: Eigenlijk wordt ik hier nogal in de watten gelegd. Je zou voor je plezier in de zon gaan lopen.

José: Ja, geniet er maar van.

Helena: Jullie mogen met de yoghurt beginnen.
(Jim en Yannis laten zich dat geen 2 maal zeggen en beginnen met hun werk. Even is er een stilte. Iedereen is druk in de weer)

José: Toen was het stil. Iedereen smeerde en Julia genoot.
(Julia kreunt een beetje) En ze genoot.
(Julia kreunt weer een beetje) En ze bleef genieten.
(Julia kreunt hard)

Julia: Amaai, dat doet goed zo een massage. Dat stinkt niet. Thuis stinkt dat altijd. Onze Gust gaat dan altijd naar het stal iets halen en komt dat dan op mij smeren.

José: Dat is koeienstr..., allee, je weet wel wat ik bedoel. Dat stinkt maar het is wel het beste dat je kan hebben.

Helena: Als wij je helemaal hebben ingesmeerd mag je naar je kamer gaan en wat rusten. Daarna neem je een douche en je zal je veel beter voelen.

Julia: Dank u, Helena. Het zal mij goed doen, maar er is geen badkamer boven.

Yannis: Ik zal de emmer vullen en met je mee gaan.
(Yannis gaat de emmer vullen)

Jim: Ik zal wel met je meegaan en u wassen.

Yannis: Neen Jim, die taak is voor mij. Ik moet de gasten verwennen.

Jim: Nee, nee, ik doe dat.

Yannis: Nee! Ik!

Julia: Er komen geen mannen meer aan mijn lijf. Als er iemand mij helpt is het José.

José: Dat is gesproken. Ik zal die emmer water straks wel mee nemen naar boven.
(Yannis heeft de emmer gevuld en gaat terug naar de tafel)

Jim: Zo, je bent helemaal in gesmeerd.

Helena: Ik ben blij dat we u konden helpen, Julia.

Yannis: Het kookprogramma is gedaan.

Julia: Wat hebben we nu vandaag geleerd piet?

José: 1) Yoghurt is goed tegen zonnebrand.

Julia: 2) Een Griekse salade is beter.

José: 3) Koeienstront is het best. (hand voor haar mond)
(Beide dames beginnen te lachen. Julia gaat naar de lift)

Julia: Ik zal dan maar wat gaan rusten zeker. (tot José) Breng jij de emmer mee?

José: Zeker.
(José neemt de emmer water en beide dames gaan af via de lift)

Helena: Yannis, kan jij in de keuken een dweil gaan halen om het hier wat proper te maken.? Ik zou graag met Jim even praten.

Yannis: Dat is geen probleem.
(Yannis af via keuken. Helena kijkt met een boze blik naar Jim)

Helena: Leg het nu eens uit?

Jim: Wat?

Helena: Doe nu niet dat je van niets weet.

Jim: Echt. Ik weet van niets.

Helena: Ik zal je geheugen eens opruisen. Rhodos! Diefstallen!

Jim: (Kijkt haar aan) Je denkt toch niet dat ik dat op mijn geweten heb.

Helena: Neen? Als er iemand is die ik verdenk, dan ben jij dat wel. Of ben je, je verleden vergeten?

Jim: Mijn verleden heeft hier niets mee te maken. Ik ben veranderd.

Helena: Ja, dat zeggen de criminelen allemaal als ze uit de gevangenis komen, maar hoeveel hervallen er niet? Het zijn uitzonderingen die echt veranderen.

Jim: Dan ben ik een uitzondering. Ik zeg het je nog eenmaal. Ik heb met die diefstallen niets te maken.

Helena: Wat kom je hier dan eigenlijk doen? Het goed maken met mij?

Jim: Ik kan niet zeggen wat ik hier kom doen. Dat is een geheim.

Helena: (spottend) Natuurlijk. Hier gaan we weer.

Jim: Echt waar. Ik mag niet zeggen wat ik hier kom doen.

Helena: Weten mijn ouders dat je hier bent?

Jim: Neen. Ik heb geen contact meer met hen.
(Helena kijkt Jim strak aan)

Helena: Ik weet niet waarom ik het doe, maar ik geef je nog 1 kans. Bewijs me dat je bent veranderd.

Jim: Dat zal ik doen. (kijkt haar aan) Dank u. (even stilte) Mag ik aan u ook iets vragen?

Helena: Ik luister.

Jim: Als ik je het bewijs lever, help je me dan om het terug goed te maken met je ouders?

Helena: Ik zal nog zien.
(De lift gaat open en José komt op)

José: Julia is aan het rusten. (glimlacht) Eigenlijk kan ik beter zeggen dat ons gebraden kip aan het rusten is.
(Jim gaat naar José)

Jim: Ik dacht het juist aan u te vragen. (theatraal) Hoe is het met je kipje?

José: Wel, ze is aan het rusten en laat dat "je" maar weg. Het is een dikke kip. (tot Helena) Mag ik de telefoon eens gebruiken? Ik moet nog naar de Gust bellen, alhoewel ik niet goed weet wat ik er moet tegen zeggen.

Helena: Dat Julia het goed maakt, dat ze alleen maar wat last heeft van de zon.. Dat is toch goed nieuws voor Gust.

Jim: Hij zal blij zijn dat te horen.

Helena: Ik ga eens even kijken of Yannis de dweil kan vinden.

Jim: Doe maar. Ik zal José wel helpen.
(Helena richting keuken)

Helena: (tot Jim) Je weet wat je te doen staat. Stel me dus niet teleur.
(Helena doet de keukendeur open en voor ze verdwijnt draait ze zich nog even om naar Jim)
Nonkel Jim.
(Helena af keuken)

José: Wat zegt die nu? Nonkel Jim?
(Jim staart voor zich uit)

Jim: Dat is de eerste maal in vele jaren dat ze dit nog eens tegen mij gezegd heeft.

José: Dus heb ik het toch goed gehoord van dat nonkel Jim?
(Jim hoort niet wat José zegt)

Jim: Zou het dan ooit nog eens zo worden als vroeger?

José: Jij bent dus de nonkel van Helena.

Jim: En die familie feestjes van vroeger. Zo gezellig.

José: Maar jij bent een Schot?

Jim: Samen zitten te eten en te drinken.

José: En zij is een Griekse.

Jim: En maar vertellen over koetjes en kalfjes.

José: Zou je nu kunnen geloven dat ik niet meer kan volgen?

Jim: Wat zou ik gelukkig zijn als dat zou terug komen.

José: En wat zou ik gelukkig zijn als jij zou antwoorden op mijn vraag. (roept)
Nonkel Jim!!
(Jim verschiet)

Jim: Wat!? Zei jij iets?

José: Ach nee, laat maar. Ik heb ander werk te doen. De Gust op de hoogte brengen.
(José denkt na)

Jim: Je bent zo aan het denken?

José: (Al denkend gaat ze naar de telefoon) Ja. Ik denk dat het beter is dat ik naar ons Moe bel. Die zal daarna wel alles tegen de Gust gaan vertellen.

Jim: Waarom?

José: Ik durf geen rechtstreekse confrontatie aan. Waarom weet ik niet. (Neemt de telefoon en draait een nummer.) Allee, het duurt zo lang. (roepen) Moe! Moe! Neem die telefoon op!

Jim: Je mag zo ongeduldig niet zijn.

José: Het is toch waar, zeker! Ze hoort die telefoon toch ook. Volgens mij zit ze weeral met onze Va in de stal.

Jim: Dan kan ze die telefoon toch niet horen.

José: Zwijg. Het is al goed. (in de telefoon) Moe! Alstublieft! (stilte) Gust?? (stilte) Ben jij Dikke Gust?(stilte) Den Dikke Gust van Slanke Julia? (stilte) Ik ben Magere José dochter van ons Moe en onze Va.(stilte) Oh, je hoort het. Zeg wat doe jij bij ons thuis? (stilte) Ons Moe en Onze Va zoeken. Ik denk dat ze bij de koeien en de varkens zitten. Waarom heb jij die nodig?

Jim: Om te vragen of jij nog nieuws hebt over Julia.

José: (in de telefoon) Om te vragen of ik nog nieuws hebt over Julia? (tot Jim) Hoe wist jij dat? (Jim lacht. José spreekt terug in de telefoon) Nee Gust, het was niet tegen u, maar tegen die vent die hier naast mij staat met zijn rokje aan. (stilte) Nee, een homo is het niet. Hij heeft teveel aandacht voor mij. (Stilte) Hoe het met Julia is? Ik heb goed nieuws en ik heb slecht nieuws. Het goede nieuws is dat ze hier graag is en het slechte nieuws is dat ze veranderd is in een gebraden kip en Griekse sla (Stilte) Nee, we gaan haar niet opeten.

Jim: Zeg dat ik op haar zal letten.

José: (in de telefoon) Die met zijn rok aan zegt dat hij er wel zal op letten. (stilte) Neen, een wens heeft ze nog niet gedaan. Ze heeft wel al veel geoefend. In alle fonteinen van de stad maar tot in de vlindervallei is ze nog niet geraakt. (stilte) Je moet niet boos worden. Ik begrijp dat uw koeien melk moeten geven maar Julia mag toch eerst oefenen, zeker.

Jim: Ik zal morgen met Julia wel naar de Vlindervallei rijden.

José: (in de telefoon) Die met zijn rok aan zegt dat hij morgen met Julia wel naar de vlindervallei zal rijden.(stilte) Ja, ik zal wel terug bellen. Daag. (José legt de telefoon neer. Nathalie komt op via de trappen. Ze heeft haar handen op haar buik)

Nathalie: Is Marc al terug?

Jim: Nee, niet gezien. Waar is hij? (Nathalie gaat naar de voordeur)

Nathalie: Met Ingrid naar haar huis documentatie gaan halen over huizen.

Jim: Zijn ze al lang vertrokken?

Nathalie: Toch al een tijdje?

Jim: Als je graag hebt dat ik ze ga zoeken dan wil ik dat wel voor je doen.

Nathalie: Neen, laat maar. Bedankt. (Ze heeft pijn)

Jim: Wat is er? Heb je pijn?

Nathalie: Ja, een beetje in mijn buik. Het is plots opgekomen.

José: Ons Moe en onze Va zeggen dan altijd: " Als je pijn hebt in je buik moet naar het huisje gaan"

(José wijst naar de wc)

Nathalie: Helpt dat?

José: Bij mij toch en als het niet helpt ben je in verwachting maar dat heb ik nog nooit meegemaakt.

Nathalie: Oh nee! Niet in verwachting! Onze bouw is nog niet af.

José: Ga eerst maar naar de wc. We zullen daarna wel verder praten.
(Nathalie gaat naar de wc)

Jim: Mijn lieve José, zou jij dat eens willen meemaken? In verwachting zijn?

José: Volgens de boekjes moet je daar met 2 voor zijn en ik ben alleen.

Jim: Met mij erbij zijn we met 2 schat.
(Jim geeft José een zoen op haar wang)

José: Begin je weer aan te dringen? Ben je nu nog niet afgekoeld? Moet ik soms weer iets vertellen over ons moe?

Jim: Nee, nee maar ik bedoel, je kent me nu toch al een beetje beter.

José: Ik weet de klokken en de klepel hangen, ja! Maar dat betekent nog niet dat ik eieren wil.
(Jim gaat naar de keukendeur)

Jim: José achter deze deur staat er een verrassing voor u. Ik ga het even halen. Je zal echt verschieten.
(Jim verdwijnt vlug via de keuken)

José: Ik ben eens benieuwd met wat hij zal af komen. Met een onderbroek?
(Jim vlug terug op met een doedelzak en speelt er een mooi liedje mee. José is aangenaam verrast. Yannis en Helena komen op via de keuken. Ze hebben kuisgerief bij en gaan naar de tafel en beginnen te kuisen. Ook zij genieten van de muziek. Na een tijdje horen we Nathalie hevig kreunen)

Nathalie: Ah, ah.
(Jim stopt met spelen)

Helena: Wie is dat?

José: Dat is Nathalie. Die heeft pijn in haar buik.
(Helena gaat tot aan de wc)

Helena: Gaat het Nathalie?

Nathalie: Nee, het doet pijn.

José: Je moet persen meisje. Persen tot als er iets uitkomt.

Nathalie: Het gaat niet.

Helena: Kom dan maar van de wc. Ik zal met u wel eens naar de dokter gaan.

José: Die kan enkel maar zeggen wat ik al weet.

Helena: En dat is?
(Nathalie komt van de wc)

José: Dat Nathalie in verwachting is.

Nathalie: Nee, dat mag niet. Het is nog te vroeg.

Helena: José is geen dokter. Ze zal zich wel vergissen.

José: Bij ons thuis komt al vele jaren de veearts. Ik heb genoeg gezien.

Helena: Een veearts is geen gewone dokter. Je mag Nathalie niet bang maken.
(Helena neemt Nathalie bij de hand en ze gaan samen af via de buitendeur)
Tot straks.

Jim: Ik geef Helena gelijk, José. Was dat nu nodig om haar zo bang te maken?

José: Het is gewoon de waarheid.

Yannis: Moest dat waar zijn wat zal Marc daarvan zeggen?
 Jim: Weinig goeds als je het mij vraagt.
 Yannis: Voor Marc is niets goed.
 José: Misschien moeten we een show ineens steken met muziek en dans. Iets waar Marc vrolijk van wordt.
 Yannis: Die wordt van niets vrolijk maar we kunnen het alleen maar proberen.
 Jim: Met ons 3 steken we het kot hier in vuur en vlam.
 José: Met ons 4. Julia doet ook mee. Ik ga het haar direct vertellen.
 (José gaat af via de lift)
 Jim: Ik ga nog wat werken.
 Yannis: Ik kom. Ik moet eerst nog even in de badkamer zijn.
 (Jim af via keukendeur met zijn doedelzak. Yannis verdwijnt in de badkamer. De buitendeur gaat open en Ingrid en Marc komen hand in hand op)
 Ingrid: Marc, je hebt me echt gelukkig gemaakt. Ik voel me zo goed bij u. En eu... je zoent nog steeds geweldig.
 (Ze omhelzen elkaar. Vanachter het scherm verschijnt het hoofd van Yannis. Ze kunnen hem niet zien)
 Marc: Ingrid, ik vind het ook geweldig wat we nu samen terug beleven, maar toch voel ik me een klein beetje schuldig.
 Ingrid: Nog een paar warme dagen en (theatraal) hete nachten en je denkt niet meer aan Nathalie. Ik heb je zoveel meer te bieden als zij.
 (Ze zoenen nogmaals)
 Marc: Willen we hier toch nog maar een beetje voorzichtig zijn. Je kent toch dat spreekwoord, de muren hebben oren.
 (Yannis knikt en laat een oor zien)
 Ingrid: Waarom moeten we nu in godsnaam voorzichtig zijn? Jij hebt toch gezegd dat je straks aan Nathalie alles gaat opbiechten. (kijkt hem diep in de ogen) Marc, ik zie je graag. Besef je dat wel? En ik weet dat jij mij ook graag zie. Dus! Wat is het probleem?
 Marc: Ik weet het niet meer. Ik eu...
 Ingrid: Zwijg maar.
 (Ze zoenen elkaar weer hevig. Yannis staat er met open mond op te kijken. Plots gaat de voordeur open en Michalis komt op. Ingrid en Marc schrikken)
 Michalis: Wat staan jullie hier te doen?
 Marc: Elkaar begroeten en wie ben jij?
 Ingrid: Niet doen Marc.
 Marc: Waarom niet? Hij komt hier zomaar binnen en doet alsof hij de baas is.
 Ingrid: Hij is de baas.
 (Marc kijkt naar Ingrid en naar Michalis)
 Michalis: Tong kwijt?
 (Niemand zegt iets. Michalis kijkt rond)
 Is er iemand die mij kan vertellen wat er hier gaande is?
 Ingrid: Heeft Yannis u niets vertelt ivm die overboeking?
 Michalis: Neen, maar ik zal het vlug weten. (Brult) Yannis!!!
 (vanachter het scherm van de badkamer komt Yannis te voorschijn)
 Yannis: (droog) U heeft geroepen?
 Michalis: (boos) Wat is hier aan de hand?
 Marc: Stond jij al lang achter dat scherm?

Yannis: Ja, ik heb heel de cinema gezien.
 Michalis: (boos) Wordt er hier niet meer naar mij geluisterd of wat? Yannis!!
 beantwoord mijn vraag! Wat is hier aan de hand?
 (Door het lawaai verschijnen ook Jim, uit de keuken, en José en Julia
 via de lift, op het podium)
 Wie zijn jullie allemaal?

Jim: Ik ben Jim. De kok van dit hotel.
 Yannis: (schud zijn hoofd) Oei, oei, oei.
 Michalis: (boos) Wat, van dit hotel? Kok?
 Yannis: (stottert) Hij vervangt u enkele dagen.
 Michalis: (boos) Waarom moet hij mij vervangen?
 Yannis: (stottert) Om de gasten eten te geven.
 Michalis: (boos) Gasten?

Julia: Ik ben hier gast. Mijn naam is Slanke Julia van dikke Gust. Aangenaam.
 José: Ik ben Magere José, dochter van ons Moe en onze Va. Ook
 aangenaam.

Marc: En ik ben Marc. Punt.
 (Michalis neemt Yannis bij zijn kraag en neemt hem even apart)

Michalis: (boos) Yannis, nu geef ik u een half uur om alle gasten uit het hotel te
 smijten en hier de boel terug op orde te krijgen. Daarna wil ik met u,
 Helena en Ingrid een deftig woordje praten. Is dat duidelijk?
 (Ondertussen heeft Julia zonder dat iemand het gemerkt heeft achter
 de balie een vaas gevonden en komt daarmee stilletjes naar Michalis.)

Yannis: (stottert) Ja, Ja.
 (Op dat ogenblik klopt Julia de vaas stuk op het hoofd van Michalis.
 Deze valt onmiddellijk neer)

Marc: Wat doe jij nu?
 Ingrid: Jij hebt hem vermoord!
 Yannis: Oei, oei, Michalis. Mijn broer dood.
 Julia: Yannis, ik kon het niet meer aanzien. Hij vernederde je zo hard.
 Jim: Maar daarom klopt je toch nog niemand het hoofd in.
 (José zit geknield naast Michalis)

José: Hij is niet dood. Daarvoor is zijn hoofd te dik.
 (Michalis kreunt)

Ingrid: Hij komt bij. Gelukkig.
 (Michalis zet zich recht en kijkt rond. Iedereen in volle spanning voor
 wat komen gaat. Na enkele ogenblikken kijkt Michalis naar Julia en
 staat recht)

Julia: Excuseer. Het was mijn bedoeling niet om u pijn te doen.
 (Michalis kijkt eerst naar de andere en dan om zich heen)

Michalis: Waar ben ik!!!

EINDE

Bedrijf 3: Weer enkele dagen later

(In dit 3de bedrijf zijn er enkele wijzigingen op het podium. Linksachter staan nog steeds enkele schermen (Paravent) die dienst doen als muur voor een badkamer en een wc. Op de tafel staan borden en bestek. Er staan ook enkele ventilators op de scene. De scene is leeg en na enkele ogenblikken komt Yannis met dienblad op vanuit de keuken en gaat naar de tafel. Op het dienblad staat het eten. Terwijl Yannis het eten op tafel zet ziet hij niet dat Ingrid uit het gat in de muur kruipt)

Yannis: Tzatziki, Melitzanosalata en Kolokithakia Tiganita. Het wordt, al zeg ik het zelf, een maaltijd om U tegen te zeggen. We maken vorderingen in dit hotel.

(Yannis draait zich om en ziet plots Ingrid staan. Van het verschieten laat hij zijn dienblad vallen)

Aah!! Stond jij daar 10 seconden geleden ook al?

Ingrid: Maar Yannis, je hebt daarjuist nog naar mij gekeken.

Yannis: Serieus?

Ingrid: Ik sta hier al 5 minuten. Ik verschiet er van dat je mij niet ziet. Is er iets met je ogen?

Yannis: Ik dacht van niet, maar nu wordt het wel hoog tijd dat ik naar de oogarts ga.

(Ingrid gaat naar de buitendeur)

Ingrid: Ik ben weg. Tot straks misschien.

Yannis: Wacht! Wat kwam jij eigenlijk doen?

Ingrid: Oh, niets. Zomaar. Daag.

(Ingrid af via buitendeur. Yannis raapt zijn dienblad terug op)

Yannis: Dat mens doet raar. (schudt zijn hoofd) Hoe kan dat nu dat ik die niet heb zien binnenkomen? Mijn ogen zijn versleten.

(Jim op via buitendeur)

Jim: Goedemorgen, Yannis. Sorry dat ik te laat ben.

Yannis: Goedemorgen. Het is niet erg. Ik heb ondertussen het eten al klaargemaakt.

(Jim gaat naar de tafel)

Jim: Dat ziet er goed uit.

Yannis: Je bent gisteren wel vergeten het potje yoghurt terug in de ijskast te zetten. Het stond bij de afval. Nu mag het daar staan, want het is leeg.

Jim: Jij hebt geen nieuw gebruikt?

Yannis: Neen, waarom?

Jim: Oh niets.

(Yannis gaat naar de keukendeur)

Yannis: Ik ga de koffie halen.

(Yannis af keukendeur en Jim loopt naar het gat in de muur en kijkt erin)

Jim: Verdomme! Nu ben ik weer een zaklamp vergeten.

(Yannis terug op via keukendeur met de koffie)

Yannis: Nog altijd interesse voor dat gat in de muur? Je moet volgend jaar maar eens komen kijken, dan is het hier helemaal in orde. Dan is dat gat een mooie gang naar het restaurant.

Jim: Kruij jij hier wel eens in?

Yannis: Nee, ik speel geen verstoppertje. Ik ben iets te oud geworden. Waarom vraag je dat? Of kan je het weer niet zeggen?
(Jim gaat naar Yannis)

Jim: Je hebt gelijk, ik kan het weer niet zeggen.

Yannis: Weet je. Ik vind je een geweldige gast, maar aan u kan ik niet aan uit. Altijd spreek jij in raadsels.
(Yannis gaat zitten en wijst naar de krant die op tafel ligt)
Zoals de diefstallenplaag. Dat is ook een groot raadsel. Nog altijd hebben ze de dader niet gevonden. Deze morgen was het weer prijs in het hotel van Vasilis. Foto toestel en geld verdwenen. Het wordt voor de hoteluitbaters een groot probleem.

Jim: Problemen dienen om opgelost te worden. Voor elk probleem is er een oplossing.

Yannis: Ik weet het niet. Voor mijn probleem, Michalis, heb ik een dokter nodig. Voor het hotel in orde te krijgen heb ik Superman nodig en voor het diefstallenprobleem hebben ze hier in de stad Sherlock Holmes nodig. Met andere woorden, het is hier een chaos in Rhodos.
(Marc komt op via de lift)

Marc: Dag, iedereen.
(Marc kijkt naar de ventilators terwijl hij naar de tafel gaat)
Amaai, we worden modern in hotel "De Vlinder". Het airco probleem wordt zelfs aangepakt. Kan je er naast mijn matras ook geen zetten dan kan ik tenminste 's nachts iets slapen?

Yannis: Nee, dat gaat niet. (wijst naar een verlengkabel) Mijn verlengkabel is niet lang genoeg en de elektricien komt pas binnen 2 maanden.

Marc: Kan Michalis dat niet oplossen? Kent die niets van elektriciteit?

Yannis: Ik zal het straks eens vragen.

Jim: Je hebt geluk nu Michalis hier is. Een betere klusjesman kon u zich niet bedenken.

Yannis: Noem jij dat geluk hebben? Hij is verdomme zijn verstand kwijt.

Marc: Dat komt wel terug. Er is hier sinds zijn komst al veel veranderd de laatste dagen.

Yannis: Dat weet ik. Michalis is een handige. Hij kan veel oplossen. Maar ander onderwerp nu. Kom je straks naar de show kijken?

Marc: Waarom niet. Belachelijker dan dat ik hier al heb meegemaakt kan toch niet.
(Marc gaat zitten aan tafel en José komt op vanuit de lift en gaat naar de tafel)

José: Ik ben nog voor Julia zo te zien.

Yannis: Die is met Michalis haar dagelijkse wandeling aan het maken.

Jim: Ze is een ander mens geworden sinds ze de vlindervallei heeft bezocht.

José: Ja, straks zal ik eens naar de Gust bellen om te vragen hoe de koeien het stellen. Ze zullen zeker al veel melk geven.

Jim: Zeg hem maar niets over haar val in de vijver of hij wordt nog gek.

Yannis: Een geluk dat er veel mensen waren die haar hielpen of Julia was verdronken.

Jim: Ik moest bij Michalis blijven, ik kon haar niet redden.

Yannis: Bij Michalis blijven? Dat is geen kind, hoor! Hij is alleen maar zijn geheugen kwijt.

Marc: En dat is iets wat jij nooit kwijt raakt.

Jim: In elk geval, was ik niet bij Michalis gebleven, dan was hij verdwaald.

Marc: Wat is er nu met Julia gebeurd?

José: (gaat zitten) Julia stond aan de rand van de vijver in de Vlindervallei en toen ze er een geldstuk wou ingooien viel ze in het water.

Marc: Julia toch! Altijd valt ze in het water. Met kinderen kan je zoiets mee maken maar toch niet met volwassenen.
(Nathalie komt op via de lift en heeft de laatste woorden van Marc gehoord. José begint te eten)

Nathalie: Kinderen? Zie je graag kinderen?

Marc: Heel graag. Moest ik een klein kindje hebben, ik zou het enkel maar vertroetelen. Zo graag zie ik kinderen. Maar waarom vraag je dat?

Nathalie: Zomaar, het is in elk geval zeer goed dat ik dat weet.

Yannis: Jij hebt hem precies nog niets gezegd?

Marc: Wat gezegd?

Yannis: Oei.

Jim: (vlug) Dat er veel kinderen in Rhodos rondlopen.

Nathalie: Ja, dat wou ik zeggen. (gaat richting buitendeur) Ik heb geen honger. Ik ga wat wandelen.

Marc: Je bent toch niet ziek?

Nathalie: Nee, nee.

Marc: Dan is het goed. Eigenlijk heb je gelijk dat je niet eet. (lachend) Zie dat ik straks buikpijn krijg van dat eten hier want in dit zogezegd hotel kan je alles verwachten.
(Nathalie begint ineens te wenen en loopt naar buiten)

Marc: Heb ik nu iets verkeerd gezegd?

Yannis: Ik zou het niet weten maar moest jij haar ook niets vertellen?

José: Heb jij nieuws?

Marc: Privénieuws. (kijkt naar Yannis) Ik zal het haar straks wel zeggen. Eerst ga ik proberen goed te eten. (kijkt naar het eten) Alhoewel. (wijst) Wat is dat allemaal?

Jim: Dit hier is Tzatziki, dat is yoghurt met komkommer. Daarnaast vind u onze heerlijke Melitzanosalata en tot slot het menu van de chef, van mij dus, KolokithakiaTiganita.

Marc: (traag) Wat is dat?

Jim: Ziet jij dat niet? Gebakken Courgettes. Alle 3 zijn het lekkernijen van Rhodos.

Yannis: Vandaag uitzonderlijk klaargemaakt door uw dienaar Yannis. Smakelijk.
(Marc kijkt Yannis aan en scheidt wat Tzatziki op zijn bord en begint te eten. Men ziet duidelijk dat hij het niet lust)
Ik zie dat je voor Tzatziki kiest. Goede keuze.

Jim: Het wordt zeker uw lievelingseten. Weet jij eigenlijk hoe dat het gemaakt wordt?

Marc: Vooral niet zeggen.

Yannis: Het is nochtans niet moeilijk om het te maken.

Jim: Ik vind persoonlijk dat het lekkerder is dan het eruit ziet.

José: Dat is waar, het ziet eruit of het precies al gegeten geweest is.
(Marc staat recht en spurt naar de wc)

Jim: Wil je ook weten wat we Kolokithakia Tiganita vinden?

Marc: Neen!

(Jim en Yannis lachen. Ondertussen heeft José al een vol bord Tzatziki opgegeten)

José: Ik weet niet wat hij daar slecht aan vind. Grieks eten is heerlijk!

Jim: Je bent een vrouw van mijn hart, José.

Yannis: Je bent klasse!

José: Ja, ja, het is al goed. Ik heb het begrepen.
(De deur gaat open en Julia en Michalis komen op. Ze zijn duidelijk gaan winkelen want dragen enkele winkeltassen)

Julia: Hier zijn we dan met onze souvenirs.

José: Amaai, wat heb jij allemaal gekocht?

Julia: Van alles. Ik zal het u straks wel laten zien, maar nu heb ik honger.

Yannis: Schuif dan maar direct mee aan tafel.

Julia: Dat laat ik mij geen 2 maal zeggen.
(Julia gaat aan tafel zitten en begint te eten)

Jim: Jij en Michalis zijn precies dikke vrienden geworden.

Julia: Ben je jaloers misschien? Michalis is een flinke man.

Michalis: Madame Julia heeft mij weer wat mooie plaatsen van Rhodos laten zien.

Yannis: Toch erg dat Julia dat moet doen. Weet jij echt niets meer?

Michalis: Nee, het spijt mij. Ik weet echt niet wat ik hier op Rhodos kom doen en wie jullie zijn.

José: Onze va heeft elke zondag ook zo'n probleem. Na de hoogmis gaat hij een pintje drinken en als hij dan thuis komt kent hij ons moe en mij ook niet meer.

Julia: Onze Gust heeft hetzelfde probleem maar de dag daarna is dat over.

Michalis: Mijnheer Yannis, mag ik mee eten?

Yannis: Natuurlijk en je moet mij geen mijnheer noemen. Ik ben je broer.

Jim: Yannis moet veel vertellen over uw verleden en dan bestaat de kans dat langzaam uw geheugen terugkomt.
(Michalis gaat aan tafel zitten en begint te eten)

Yannis: Ik vind het verschrikkelijk. Mijn broer is de baas van dit hotel en hij weet het zelf niet.

Jim: (gaat naar Yannis) De moed niet opgeven. We zullen allemaal helpen om een oplossing te zoeken.

Yannis: Die oplossing moet er wel vlug komen, want jullie blijven niet eeuwig op Rhodos.
(Helena komt op vanuit de keuken en ziet de ventilators)

Helena: Yannis, vanwaar komen die ventilators? Wij hebben die toch niet besteld?

Yannis: Ik weet het. Die komen van de burens en de elektriciteit ook. Een kabel van links en een kabel van rechts. Met toestemming deze maal van zowel Stavros als Vasilis.

Helena: Dan is het goed. Weet er iemand van jullie of Nathalie nog op haar kamer is?

Jim: Die is gaan wandelen.

Helena: Heeft ze nog pijn in haar buik?

Yannis: Ze heeft het niet gezegd.

Julia: Pijn in haar buik?

José: Ja, heb ik dat nog niet verteld? Enkele dagen geleden is het plots opgekomen en je weet wat ons moe dan altijd zegt, hé?

Julia: Ja zeker. Dat verhaal heb ik al dikwijls gehoord.
Helena: Ik ga met haar nog eens naar de dokter.
Marc: (van op de wc) Wat moet zij bij de dokter gaan doen? Je zou beter met mij gaan. Ik heb pijn in mijn buik, zij niet!
(Helena schrikt)
Helena: eu, eu, Ik bedoelde ...
Yannis: Helena en Nathalie gaan informeren over huizen. De dokter is onlangs verhuisd.
Marc: (van op de wc) Maar wat was dat van enkele dagen geleden?
Helena: Niets, ze had wat last van de zon en dat was naar haar buik geslagen. Voor controle ben ik dan naar de dokter geweest en daar zijn we over huizen beginnen te praten. Vandaag gaan we dus terug informeren.
Yannis: Ik ga in de keuken wat werken dan kan ik mijn gedachten wat verzetten.
Helena: Neem dan al maar wat borden mee dan is straks de tafel vlugger afgeruimd. En laat de moed zo niet zakken, Yannis! De tijd zal wel een oplossing brengen.
Michalis: Ik vind het zelf ook erg, mijnheer Yannis. Maar echt, ik kan het niet helpen.
(Yannis neemt wat borden mee en gaat af via de keuken.)
Jim: Ik heb compassie met hem.
Helena: Ik ook maar we kunnen er niets aandoen. Het is de wil van de natuur. Ik ga Nathalie zoeken. Tot straks.
Julia: De wil van God zou onze pastoor zeggen.
(Helena gaat naar buiten.)
Marc: (van op de wc) Ahhhhhhhh
Julia: (kijkt naar de wc) Hij heeft precies echt pijn in zijn buik.
José: Zijn eten is niet goed bekomen. Maar ik zou niet weten hoe dat het komt. Ik vind het heerlijk.
Marc: (van op de wc) Ahhhhhhhhhh. Krampen.
Michalis: Mijnheer heeft duidelijk pijn. Moet ik soms naar de apotheek iets gaan halen?
José: Nee, nee. Het zal wel over gaan.
(Michalis staat recht)
Julia: Heb jij nu al gedaan met eten?
Michalis: Ja, ja. Ik moet nog verder werken. Gaan winkelen met u was heerlijk maar mijn werk is blijven liggen. De trap moet verder geschilderd worden.
(Michalis af via trap. Ondertussen loopt Jim rond op het podium)
José: Wat loop je daar zo te denken?
Jim: Hoe we Yannis moeten helpen. Nu Michalis zijn geheugen kwijt is, kan hij dit hotel onmogelijk runnen. En we weten allemaal heel goed dat Yannis dat niet kan. Dus moet er een oplossing gevonden worden.
Julia: Maar welke oplossing?
Marc: (van op de wc) Wc papier!
Julia: Nee, met wc papier helpen we Yannis niet.
Marc: (vanop de wc) Maar mij wel. Hier is geen.
José: Daar ligt toch een krant.
Marc: (van op de wc) Dat weet ik. Ik heb ze gelezen.
José: Dan is het probleem toch opgelost.

Marc: (van op de wc) Ik kan mijn ... allee, ik wil zeggen, ik kan de krant toch niet gebruiken.

Julia: Ze is toch gelezen. Wat moeten we er anders nog mee doen?

Jim: We moeten iemand vinden die hotel "De Vlinder" kan leiden. Yannis en Helena zijn toffe mensen en die verdienen het om geholpen te worden. (Marc komt terug te voorschijn)

Marc: Mijn buik is weeral in orde. Ik weet een ding! (wijst) Aan dat eten kom ik niet meer aan.

José: Het is nog zo lekker.

Julia: Het is zelfs zo lekker dat ik nog wat ga eten. (Julia schept haar bord nog eens vol)

Marc: Ik weet niet hoe je zo iets binnen krijgt.

Jim: Jij hebt het toch ook binnengekregen.

José: Toch voor eventjes.

Marc: Ik wil wel eens opmerken dat ik het keukenpersoneel nog niet heb zien eten. En zeg nu niet dat jullie dat in de keuken doen.

Jim: Ik heb inderdaad nog niet gegeten en van die Tzatziki zal ik niet eten.

Marc: Waarom niet als ik vragen mag? Sinds wanneer lust een kok zijn eten niet?

Jim: Sinds de dag dat de kok de versheid van zijn producten controleerde. Die yoghurt van die Tzatziki was al een week over datum.

Marc: Ohhhhhhhh. Ik krijg precies terug pijn in mijn buik. (Marc loopt terug naar de wc. Iedereen lacht)

José: Wat krijg die nu? Het is maar een week over datum. Nog zo vers. Hij moest bij ons moe en onze va eens komen eten. Hij zou dan wel wat anders zeggen.

Julia: Of bij mij en onze Gust. Bij ons staat er overal haar op.

Marc: (van op de wc) Ahhhhhhhhhh. Zwijg toch. (José gaat naar de lift)

José: Julia, ik ga boven ons gerief halen voor de show.

Julia: In orde. (José af via lift. Jim gaat dicht bij Julia staan)

Jim: Mijn lieve Julia, mag ik u een voorstel doen?

Julia: Laat maar horen. Wat is het nu weer?

Jim: Zou jij hier willen blijven?

Julia: Hier in Rhodos? Dat gaat toch niet. Ik kan onze Gust toch niet in de steek laten.

Jim: Gust zal dat wel begrijpen en trouwens het zou voor hem ook een goede zaak zijn.

Julia: Dat versta ik niet?

Jim: Als de koeien weer eens geen melk geven dan kan hij je opbellen. Je hoeft dan alleen maar naar de Vlindervallei te gaan om een wens te doen binnen het half uur is er terug melk.

Julia: Nee Jim, dat kan ik mijne Gust niet aandoen. Waarom blijf jij niet hier?

Jim: Dat gaat niet, maar waarom, dat kan ik niet zeggen. Ik ben wel bereid om minstens 2 maal per jaar u te komen bezoeken.

Julia: Nee, Jim. Ik ga terug naar mijne Gust.

Jim: Maar Yannis heeft hulp nodig.

Julia: Met mijn hulp kan hij niets doen. Ik weet niets over het runnen van een hotel. Ik kan alleen maar werken op een boerderij.

Jim: Maar we moeten een oplossing vinden voor hotel “De Vlinder”.
(Yannis komt op vanuit de keuken. Hij heeft enkele spades bij)

Yannis: Heeft iedereen goed gegeten? Zo dadelijk beginnen we met de graafwerken aan het zwembad.(kijkt rond) Waar is mijn broer?

Jim: De trap aan het verven.
(Yannis gaat naar de trap)

Yannis: (roept) Michalis! Kan jij even komen?

Michalis: (van op de trap) Ja! Ik kom!

Jim: Sorry, Yannis, maar ik zal niet kunnen meehelpen. Er is nog werk in de keuken.

Julia: Dat is niet erg. José en ik zijn het gewoon om zwaar werk te doen.
Yannis zal tevreden zijn met onze hulp.

Yannis: Marc kan ook wel helpen.

Marc: (van op de wc) Je gaat toch niet denken dat ik in mijn verlof zwaar werk ga doen. Ga maar iemand anders zoeken.

Yannis: Het is speciaal voor u dat we dit doen. Jij wou animatie, wel de animatie voor vandaag is zwembad graven.

Marc: (van op de wc) Geen denken aan.
(Michalis verschijnt via de trap met verfborstel in de hand)

Michalis: Wat kan ik voor u doen, mijnheer Yannis?

Yannis: Laat dat “mijnheer” maar weg! Hoe dikwijls moet ik dat nog zeggen!

Michalis: Wat kan ik voor u doen, Yannis?

Yannis: Dat is beter. (Yannis geeft een spade aan Michalis)
We gaan vandaag beginnen met het uitgraven van een zwembad.
Iedereen van ons gaat meehelpen.

Marc: (van op de wc) Behalve ik.

Jim: En ik! In de keuken staat er ook nog veel werk op mij te wachten.

Yannis: Jij mag al beginnen met het uitgraven.

Michalis: Maar mijnheer, ik bedoel Yannis. Ik was juist bezig de trap aan het verven. Moet ik daar dan mee stoppen?

Yannis: Voorlopig wel. Begin buiten maar.

Michalis: Hoe weet ik waar ik precies moet graven?

Yannis: Wat is dat nu voor een stomme vraag? Je hebt de plaats zelf afgebakend.

Julia: Yannis! Zijn geheugen!

Yannis: Oei. Dat is waar! Vergeten!

Michalis: Ik begin er direct aan maar kan jij dan erop letten dat er niemand de trap oploopt.

Yannis: Dat komt in orde.
(Michalis gaat richting buitendeur)
Naar waar ga je?

Michalis: Naar het zwembad. Althans naar de plaats waar het zwembad moet komen.
(Yannis wijst naar de keukendeur)

Yannis: Het is die richting. De keuken doorlopen en langs de achterdeur.

Michalis: In orde.
(Michalis legt zijn verfborstel op de trap en gaat af via keukendeur.
Yannis zet de andere spades tegen een muur en gaat aan tafel zitten)

Yannis: Hoe erg toch. Hij weet niet eens de weg naar achter.

Jim: De moed niet opgeven, Yannis. Het komt allemaal in orde. Het enige wat jij nu moet doen, is op de trap letten.

Yannis: Ok. Ik zal er iets voor zetten dan kan niemand de trap opgaan.

Jim: Neem een scherm of zo!

Yannis: Dat is goed gezien van u, Jim. Dat doe ik.
(Yannis gaat naar de paravent die voor de wc staat en neemt die weg. Natuurlijk zien we allemaal Marc op de wc zitten)

Marc: (van op de wc) He!!!! Wat betekent dat??!!

Yannis: Oei, het verkeerde scherm!

Jim: (tot Marc) Kom maar van de wc!

Marc: (van op de wc) Dat gaat nog niet, mijn buik doet nog pijn.
(Julia gaat naar Marc en rijdt met hem even rond op het podium om uiteindelijk in de badkamer terecht te komen)
Hé!, hé! Wat doe jij nu?

Julia: Blijf hier maar verder uw hobby uitoefenen.
(Yannis heeft ondertussen de paravent voor de trap gezet en gaat net als Julia terug zitten. Julia schept nog wat op haar bord)

Jim: Ik dacht de tafel af te ruimen maar ik zal nog maar wat wachten.

Julia: Het eten is veel te lekker.
(Jim gaat zitten aan tafel. Marc komt uit de badkamer en gaat naar Julia)

Marc: Het is weer een beetje beter. Ik snap niet hoe jij dat allemaal kan op krijgen. In het vervolg eet ik zoals elke morgen alleen brood.

Julia: Brood? (wijst) Dit moet je proeven. Heerlijke Kolo...

Marc: (vlug) Spreek de naam niet uit aub!

Julia: Waarom? Denk je dat ik dat niet kan? Kolokithakia Tiganita!

Marc: Ohhhhhhhh. Ik krijg het weer! Waarom kan je nu niet zwijgen?
(Marc loopt naar de badkamer. Iedereen lacht en op dat ogenblik komen Helena en Nathalie op via de voordeur)

Helena: Wat is hier aan de hand? Jullie hebben zo veel plezier?

Jim: We zijn met Marc aan het lachen. Om een lang verhaal kort te maken. Hij houdt niet van Griekse gerechten.

Marc: (van op de wc) Zwijg maar over mij.

Nathalie: Marc, wij komen van de dokter en ik heb groot nieuws voor u.

Marc: (gevoelloos van op de wc) Laat maar horen. Wat is er?

Helena: Moet je dat nu zo cru vragen. Jij weet zeker niet wat je vrouw meemaakt. Met een klein hartje komt ze naar hier om u iets te vertellen. Ze heeft nog geen woord gezegd en je begint haar al af te blaffen.

Marc: (Boos van op de wc) Ik blaf haar niet af! Ik heb pijn in mijn buik van dat slecht eten hier. Is het zo erg wat ze me moet zeggen? Straks ga je nog beweren dat ze in verwachting is!
(Iedereen kijkt naar Nathalie, die naar de grond staart. Er valt een stilte. Michalis komt op via de keukendeur)

Michalis: Het is hier zo stil. Heb ik iets verkeerd gedaan?

Marc: (Gevoelloos en nog steeds van op de wc) Ik ben nog steeds aan het wachten op dat groot nieuws!

Michalis: Groot nieuws? Heeft het iets met mij te maken?

Julia: Nee, Michalis, met u heeft het niets te maken maar Nathalie komt van de dokter en die heeft gezegd dat ze in verwachting is en nu moet ze dat vertellen aan Marc.

(Julia kijkt naar de andere en beseft plots dat ze iets verraden heeft)
Ik heb precies iets gezegd dat niet mocht.
(Er valt terug een stilte. Ondertussen komt Marc te voorschijn)

Marc: Nathalie! Heeft zij gelijk?
Nathalie: Laat mij eerst een klein woordje zeggen.
Marc: (Boos) Nee! Ik wil weten ...
Nathalie: (vlug) Zwijg, alsjeblieft.
(Helena gaat zitten aan tafel. Nathalie gaat naar Marc)
Marc, het is misschien niet het juiste moment. We zitten volop met bouwplannen en ik weet dat dit veel kopzorgen met zich mee brengt maar toch wil ik zeggen dat ik van bij het begin dat ik je ontmoette stiekem hoopte dat jij ooit de vader van mijn kinderen zou worden en eigenlijk moet ik je iets bekennen. Ik ben...
(José komt op via de lift. Ze heeft een tas bij)

José: Hier ben ik ermee.
Marc: (Boos) Waar wil je nu eigenlijk naartoe?
José: Nergens, dit is de showkleding voor Julia en mij. (tot Julia) Ik zal de tas aan de keukendeur zetten dan kunnen we ons straks daar gaan omkleden.
(Julia knikt en José zet de tas aan de keukendeur)

Marc: (Boos) Ik heb het niet tegen u! (tot Nathalie) Wel, waar wil je naartoe met je verhaal?
(José gaat achter de tafel staan)

Nathalie: Niet boos worden Marc maar ik ben 1 maand geleden gestopt met de pil te nemen. Ik wilde niet langer wachten met kinderen. Het moedergevoel in mij kwam naar boven. Ik had natuurlijk niet gedacht dat ik zo vlug in verwachting zou raken.

Marc: (Boos) Hoelang was je nog om plan om te zwijgen hierover?
Nathalie: Dat weet ik niet. Het juiste moment om het je te vertellen was nog niet gekomen. (stilte) Ik zie je graag Marc.

Michalis: Mag ik even onderbreken?
Helena: Wat is er?
Michalis: Is het misschien niet verstandiger dat ik het graven even uitstel en de gang naar de restaurant afwerk?

Yannis: Doe maar Michalis. Als je maar bezig bent.
José: Onze va zegt altijd tegen mij: Als je broek maar waggelt (in beweging is) ben ik tevreden.

Michalis: Ik ga vlug wat gereedschap halen.
(Michalis af via keukendeur. Alle blikken zijn nu op Marc gericht. Hoe zal hij reageren. Er valt een stilte)

Marc: Nathalie. (stilte) Ik zie je ook graag en ik zal ons kindje alle liefde geven die ik maar kan geven. Ons gezinnetje zal nooit iets te kort komen.

Nathalie: Oh, Marc!
(Nathalie en Marc omhelzen elkaar. José neemt een zakdoek)

José: Daar wordt ik nu niet goed van. Amaai, zo ontroerend. Vroeger in mijn klein klasje was ik altijd aan het spelen met klein Jefke. Als ik terug in België ben, ga ik hem eens opzoeken.
(Julia staat recht en gaat naar José)

Julia: Klein Jefke was dat, dat klein mager ventje?

José: Inderdaad. Hij was altijd gekleed als een eerste communicantje. Heel schoon. Jefke was mijn jeugd liefde. Wij hebben zelfs vroeger eens 2 maal naar elkaar gepinkt. Dat vergeet ik van mijn hele leven niet. Van hem wil ik in verwachting geraken.

Yannis: Dan ga je toch meer moeten doen dan enkel pinken.

Jim: Je moet hem ook eerst nog vinden.
(Nathalie en Marc gaan aan tafel zitten en hebben enkel nog oog voor elkaar.)

José: Ik zal hem wel vinden. Ik zal een oproep doen via het parochieblad. Kerk en Leven.

Julia: Ik hoef niet in verwachting te geraken. Ik heb thuis mijn koeien en mijn varkens. Dat is meer dan genoeg.
(Michalis komt vanuit de keuken met een zeer grote hamer en een zaklamp gaat naar het gat in de muur)

Michalis: Mijnheer Yannis?

Yannis: Laat dat "mijnheer" weg heb ik gezegd! Jij bent mijn broer! jij bent de baas hier! Dit hotel is van u!

Michalis: Dat gevoel heb ik niet. Nogmaals sorry.
(Yannis gaat naar zijn broer)

Yannis: Wij hebben jarenlang een restaurant gehad. Jij was de grote baas en ik was jouw hulpje. Maar jouw grote droom was ooit een hotel te beginnen. Een half jaar geleden ging die wens in vervulling. Je kon dit gebouw kopen tegen een goede prijs en je gaf jezelf anderhalf jaar de tijd om het om te dopen tot een prachtig hotel met alles erop en eraan. Normaal zouden we volgende zomer opengaan maar door een overboeking van het reisagentschap zijn er nu al gasten.

Michalis: Bedankt voor dit verhaal maar ik kan er mij niets van herinneren. Mag ik nu verder werken?

Helena: Ja, doe maar Michalis.

Jim: Yannis, laat het nu rusten. Je wordt er nog depressief van.

Yannis: Ik kan het gewoon niet vatten. Ik ben de man zonder geheugen. Hij niet.

José: Dat is niets. Mijn geheugen is ook niet om naar huis over te schrijven.
(Michalis schijnt met zijn zaklamp in het gat)

Michalis: Het is wel een lange gang.

Jim: Is er iets te zien in de gang?

Helena: Waarom vraag je dat? Denk je er iets waardevols te vinden?

Jim: Neen, maar ik mag toch vragen stellen?

Michalis: Ik zie precies wel iets maar ik weet niet wat het is. Ik zal eens in het gat kruipen.
(Michalis kruipt in het gat)

Julia: Ik wil ook wel eens kijken wat daar te zien is.

Jim: Mijn interesse is ook heel groot.

Helena: Dat is duidelijk.
(Julia en Jim gaan kijken. Julia is er eerst en kijkt in het gat. Ze leunt alsmat voorover zodat ze opeens blijft steken en vast raakt. Het gat in de muur moet dus zo gemaakt worden dat Michalis er door kan kruipen maar Julia er blijft in vaststeken)
Wat is dat nu? Ik kan mij niet meer bewegen. Ik steek vast.
(Helena gaat naar Julia)

Helena: Het is niet waar. We hebben het zitten. Yannis, waarom heb je nu dat gat niet groter gemaakt?

Yannis: Oei, ik dacht dat ik het groot genoeg gemaakt had.

Jim: Wat moeten we nu doen?

Yannis: Haar proberen eruit te krijgen, zeker.
(José gaat ook naar het gat en probeert Julia eruit te trekken)

José: Dat is onbegonnen werk.

Jim: Als Michalis nu kon duwen en wij trekken dan hebben we misschien een kans om haar los te krijgen.

Julia: (roept) Hoe zit dat daar? Maken jullie mij nog los?

Jim: (roept) Julia, laat Michalis duwen, dan kunnen wij trekken.

Julia: (roept) Michalis, kan jij mij duwen? Ik zit vast!
(Er volgt een kleine stilte)
(roept) Michalis kan het niet alleen, zegt hij.

Helena: Misschien moet er iemand van ons in het andere gat kruipen en gaan duwen.

Jim: Is er hier dan nog een gat in de muur?

Yannis: Ja, in de keuken. Er moet enkel een kleine kast verplaatst worden.
(José gaat naar de keukendeur)

José: Ik zal wel in dat gat kruipen.

Jim: Neen!!! Niet doen!!!

José: Waarom niet?

Jim: Als jij daarin kruipt en ook blijft vast zitten dan zijn we verloren. Wie weet moeten we dan niet de brandweer bellen om jullie te bevrijden.

Yannis: Ik zal wel in het gat kruipen.
(Yannis gaat af via de keuken)

Helena: (tot Marc) Marc, kan je Nathalie even los laten en komen helpen?
(Marc staat recht en gaat naar Helena. Hij ziet Julia)

Marc: Wat is zij daar zo raar aan het doen?

Helena: Ze steekt vast in de muur. Kan jij hier helpen trekken?
(roept) Yannis, ben je klaar?

Yannis: (af) Ja!!
(José, Jim en Marc hebben Julia vast)

Helena: (roept) Op mijn teken. Start. Trek en duw. Trek en duw.
(Na enkele malen wordt Julia bevrijd)

Julia: Ja, ik ben los.
(Yannis komt uit het gat gekropen gevolgd door Michalis die een jutte zak bij heeft)

Michalis: Kijk wat ik gevonden heb.

Yannis: Laat eens even zien.
(Yannis kijkt in de zak)
Oei, oei.

Helena: Wat is er? Wat zit erin?

Yannis: Oei, oei.

Jim: Laat mij eens kijken.
(Yannis geeft de zak aan Jim)
Het is niet waar! Oei, oei.

Marc: Begin jij ook al. Straks zegt hier iedereen oei,oei.

Jim: Hier kijk zelf maar.
(Marc gaat ook in de zak kijken)

Marc: Oei, Hier ligt hij.
(Marc haalt zijn portefeuille uit de zak en geeft daarna de zak aan Helena die er ook in kijkt. Julia, José en ook Nathalie kijken met volle aandacht)

Helena: De gestolen spullen! Iemand van ons is de dief van Rhodos.
Iedereen: Ik niet!!!
Helena: Neen, natuurlijk niet. Niemand zal het gedaan hebben. Ik ook niet, maar toch vinden we hier alles.

Yannis: We moeten de politie er bij halen. Niemand van ons mag het hotel verlaten. (tot Jim) Jij zeker niet Jim want je had veel te veel interesse in dat gat in de muur.

Jim: Waarom? Verdenk je me? Ik heb niets liever dan dat de politie komt.
Helena: Ik ben verbaasd dat jij dat zegt?
Jim: Heb ik je niet verteld dat ik ging bewijzen dat ik veranderd ben. Wel, dit is de eerste stap. Laat de politie maar komen.
(Yannis gaat naar de telefoon maar op dat ogenblik komt Ingrid op via de buitendeur)

Ingrid: Dag, iedereen. Ik heb zeer goed nieuws voor jullie.
Yannis: Wij hebben ook goed nieuws. De gestolen spullen van de dief van Rhodos zijn terug gevonden.
(Ingrid kijkt iedereen aan, draait zich om en gaat lopen)
Wat heb ik nu weer verkeerd gezegd?

Helena: Volgens mij niets. Ingrid is de dief en daarom gaat ze lopen. Yannis, bel de politie!
(Yannis neemt de telefoon. Jim gaat naar de buitendeur)

Jim: Laat maar, Yannis. De politie is al verwittigd. Ze staan al enkele dagen op de uitkijk.

Helena: Hoe kan dat nu?
(Jim neemt een zender te voorschijn en spreekt erin)

Jim: (in de zender) Arrest her now. (tot de andere) Binnen enkele ogenblikken wordt ze opgepakt.

Helena: Nonkel Jim, ik geloof dat je ons een verklaring schuldig bent.
(Tijdens de lange uitleg van Jim gaan Nathalie, Marc, José en Julia terug aan tafel zitten)

Jim: Inderdaad. (kijkt iedereen aan) Beste mensen, Helena, Ik heb in mijn leven fouten gemaakt. Fouten die niet door de beugel kunnen maar ik ben de laatste jaren mijn best aan het doen om alles goed te maken. Vroeger had ik een goede job bij mijn zus en schoonbroer. (wijst naar Helena) De ouders van Helena. Ze hadden een Grieks restaurant in Antwerpen en ik was de vaste afwasser. Maar zoals jullie wellicht weten zijn Schotten stevige drinkers en mijn loon was lang niet genoeg voor mij, dus nam ik geld waar ik het kon vinden. Het begon onschuldig met de kassa van het restaurant maar al gauw overviel ik, samen met slechte vrienden, winkels en banken.

Nathalie: Tot je betrappt werd?
Helena: Inderdaad. Hij vloog in de gevangenis. De plaats waar hij moest zijn.
Jim: En daar heb ik veel nagedacht. Het is de enige plek waar je als ontspoorde mens echt tot jezelf kan komen. Ik zweerde voor mezelf dat ik alles zou doen om mijn leven terug zin te geven. Ik begon te studeren

en niet zomaar iets. Ik wilde kost wat kost bij de politie geraken om mensen te grijpen die waren zoals ik... was.

Marc: Het is je dus gelukt of vergis ik mij?

Jim: Nee, nee, je vergist je niet. Het is me gelukt, al ben ik geen politieman.

Julia: Wat ben je dan wel?

Jim: Toen ik uit de gevangenis kwam ben ik via een van de weinige vrienden die ik nog had in contact gekomen met een zekere mijnheer De Winter. Hij is de baas van een groot detective bureel. Na vele gesprekken gaf hij mij uiteindelijk de kans om bij hem te komen werken. In het begin controleerde hij mij de klok rond. Hij wou weten of ik echt een nieuwe start in mijn leven wilde.

José: Hoe ben je eigenlijk hier terecht gekomen?

Jim: Onze baas had een opdracht gekregen om een dievenbende op te sporen. Het spoor leidde tot hier in Rhodos. Ik en een collega werden erop af gestuurd. We wisten al snel dat een van de daders, Ingrid dus, veel naar hier kwam. Dus dachten we dat we in hotel "De Vlinder" wel eens de oplossing konden vinden. Toen ik voor het eerst dat gat in de muur zag wist ik bijna zeker dat we gelijk hadden. Met de ontdekking van Michalis en het weglopen van Ingrid is de zaak bijna opgelost.

Yannis: Proficiat broer. Je bent een held.

Michalis: Zo voelt dit niet hoor. Ik deed gewoon mijn werk. Ik vond die zak en bracht hem hier. Maar willen jullie mij nu excuseren. Mijn grote hamer wacht.

(Michalis kruipt terug in het gat)

Helena: Nonkel Jim, je zei daarjuist dievenbende, dus is Ingrid niet alleen?

Jim: Nee, zeker niet. Zij en haar man beroofde hier op Rhodos de toeristen en nog 2 andere personen zijn aan het werk op Kreta. Mijn Collega heeft haar man ook bijna te pakken en volgens de laatste gegevens zouden we het koppel in Kreta ook op het spoor zijn.

Marc: Is Ingrid getrouwd?

Jim: Ja, al enkele jaren.

Nathalie: Waarom wil jij dat nu weten?

Marc: Oh zomaar.

Jim: Dit is het 3de jaar dat de bende actief is. Telkens kozen ze andere locaties.

(De buitendeur gaat open en Ingrid omringt door enkele agenten komen binnen)

Wel, wel, wel. Ingrid. Je mooi leven is uit.

(Ingrid zegt niets. Julia staat recht)

Julia: Michalis heeft u goed liggen hé madammeke. Een echte speurneus is het.

Marc: Wat wou je ons komen vertellen?

(Ingrid zegt niets)

Yannis: Oei, ze is haar stem kwijt.

Jim: In de gevangenis zal ze die wel vlug terug vinden.

Ingrid: Er is terug plaats in het Grand hotel.

Jim: Proficiat. Je zegt iets.

Marc: Meen je dat?

(Ingrid knikt)

Dan ga ik direct mijn koffers pakken. Kom, Nathalie.

(Marc gaat naar de lift. Nathalie staat recht)

Ingrid: Marc!
(Marc draait zich om)
Sorry.

Nathalie: Waarom zeg jij sorry tegen hem?

Marc: Laat maar, Nathalie. Ik zal je heel het verhaal wel eens vertellen. Kom nu maar.

José: Niet weggaan. We moeten onze show nog doen.

Marc: Die show kan me nu gestolen worden. Ik wil zo vlug mogelijk uit dit hotel.
(José staat recht)

José: Kom Julia, we gaan ons omkleden. We doen de show wel zonder hem.

Yannis: Moeten we eigenlijk die show nog doen? Marc weet het nu toch al van Nathalie.

Nathalie: Ja, ja. Anders hebben jullie voor niets gerepeteerd. We zullen wel vlug terug zijn. Zoveel hebben we niet in te pakken.
(Nathalie en Marc af via lift en José en Julia af via keukendeur)

Helena: Sinds wanneer gebruik je dat gat al om uw spullen in weg te stoppen?

Ingrid: Al een tijdje.

Yannis: Ik heb er nooit iets van gemerkt.

Ingrid: Dat weet ik. Een betere schuilplaats kon ik niet vinden. Maar ja, onze maatschappij en de overboeking hebben er anders over beslist.

Jim: En mijn speurwerk. Alhoewel ik moet bekennen dat we veel hulp gekregen hebben van de lokale politie.
(Doet teken naar de agenten)

Jim: Take her away.
(De agenten en Ingrid af via buitendeur. 1 van de agenten neemt ook de jutte zak mee)
Mijn baas zal blij zijn met mijn werk. Sorry, dat ik zo in raadsels sprak maar dat was in het belang van het onderzoek.

Yannis: Dat is niet erg.

Helena: Ik ben blij, nonkel Jim. Ik bel straks naar mijn ouders om te vertellen hoe je bent veranderd.

Jim: Dank u. Ik stel voor dat we ons nu eens lekker uitleven. Tenslotte ben ik hier ook een beetje als toerist. Ik ga me vlug klaar maken voor mijn act.
(Jim af via keuken. Yannis gaat aan tafel zitten)

Yannis: Wie had dat nu kunnen denken. Die vriendelijke Ingrid een dief.
(Helena gaat naar Yannis)

Helena: Ja, zo zie je maar dat men nooit de mensen echt kent. (korte stilte)
Yannis, mag ik je iets vragen?

Yannis: Oei, dat klinkt ernstig.

Helena: Wat gaan we eigenlijk met dit hotel doen? De nieuwe Michalis is een goede werkkraacht maar hij kan toch onmogelijk een hotel runnen.
(Plots valt het hele paneel waar het gat in de muur zich bevindt naar beneden gevolgd door een enorme stofwolk. Iedereen schrikt. De keukendeur gaat open en de hoofden van José, Julia en Jim verschijnen.)

José: Wat...

Julia: Was...

Jim: Dat?

(Michalis verschijnt in de opening)

Michalis: Dat heb ik toch weer goed gedaan. Mijnheer Yannis, Moet ik de opening in de keuken ook maken?

José: Nee Michalis.

Julia: Dat is niet goed voor ons hart.

Jim: Van het verschieten is mijn kilt afgevallen.

José: (Tegelijk met Julia) Dat wil ik zien!

Julia: (Tegelijk met José) Dat wil ik zien!

(José, Julia en Jim verdwijnen terug)

Yannis: Michalis, ken jij iets van elektriciteit?

Michalis: Een beetje. Waarom, Mijnheer Yannis?

Yannis: Alsjeblieft, geen "Mijnheer" zeggen.
We zouden dringend elektriciteit in dit hotel moeten hebben.

Michalis: Ik zal eens onderzoeken of ik het kan. Maar wat moet ik nu met dat andere gat doen?

Yannis: Breng het maar in orde. Je bent nu toch bezig maar niet te veel stof maken als je wil.
(Michalis knikt en gaat af via keuken. Yannis gaat naar het paneel)

Yannis: Ik heb toch gezegd dat Michalis een goede werkkracht is.

Helena: Een beetje te goed precies.
(De lift gaat open en Nathalie komt op met haar valies)
Nathalie, gaat het een beetje?

Nathalie: Met mij wel maar niet met Marc.

Helena: Hoe bedoel je?

Nathalie: Hij ligt een beetje op zijn matras. Zijn eten is hem niet goed bekommen.

Jim: (vanuit de keuken) Yannis, je mag de muziek opzetten. Wij zijn er klaar voor.

Yannis: In orde.
(Yannis gaat naar de cd speler die achter de balie staat)
Waar is jullie cd? Ik zie hem niet liggen?

José: (vanuit de keuken) Oei, dan ligt hij nog boven.

Yannis: Dan moeten jullie maar echt zingen.
(José, Julia en Jim komen in volledige outfit van "The star Sisters" op via keuken en beginnen te zingen. De deur blijft openstaan. Jim heeft zijn kilt nog aan. Ze zingen vreselijk vals en na een tijdje roept Yannis) Stop!! Stop maar met kwelen. Het is niet om aan te horen. Straks zit Rhodos zonder toeristen.

José: Allee! Ik was nu juist in vorm. Ik dacht mij al in te schrijven voor idool.
(Plots horen we een luide knal vanuit de keuken gevolgd door een kleine stofwolk. Iedereen schrikt en loopt in de richting van de buitendeur. Tijdens het weglopen struikelt Julia over het paneel dat op de grond ligt en komt op haar rug terecht. Julia en Jim snellen ter hulp. Jim staat boven Julia zodat deze onder zijn kilt kan kijken)

José: Julia, wat is er?

Helena: Wil ik een glas water gaan halen?

Julia: Nee, het gaat wel. Ik was even uit mijn evenwicht.

Michalis: (Vanuit de keuken) Mijnheer Yannis! De opening in de keuken is ook in orde! Nu ga ik de elektriciteit maken.

Yannis: Blijft die nu altijd mijnheer zeggen tegen mij?

José: (tot Jim) Ga eens even opzij! Julia kan nog niet eens ademen.

Julia: Nee, nee, blijf maar staan. Je staat heel goed. Ik heb iets ontdekt.
(Jim gaat toch opzij staan)

José: Wat wil je daar nu weeral mee zeggen?
(Julia staat terug recht)

Julia: Ik weet wat in den “Dag Allemaal” staat.

José: (lachend) Dat is nogal iets hé Julia. (tot Jim) Loop jij altijd zo rond met niets aan? (wijst) Daaronder.

Jim: Ja.

Julia: Dat is toch koud in de winter. Bevriest dat niet? Staat daar soms geen ijs op?

Jim: Nee.

Nathalie: Waar blijft Marc nu toch? Hij zal toch niet in slaap gevallen zijn.
(We zien het lichtje branden van de lift)

Helena: Je had het vroeger moeten zeggen. Hij is op komst.
(De deuren van de lift zijn ongeveer 30 cm open als plots de elektriciteit uit valt.)

Marc: Help! Doe die lift open! De deuren blokkeren!

Yannis: Oei, ik denk dat Michalis de stekker heeft uitgetrokken.

Marc: Zeg dan dat hij de stekker terug insteekt. Ik wil naar het “Grand Hotel”.
(Yannis gaat naar de keukendeur)

Yannis: (roept) Michalis! De stekker terug insteken!

Michalis: (roept vanuit de keuken) Even geduld!

Nathalie: Je zal nog even moeten wachten Marc.

Marc: Verdomme!!

José: Is er geen eten meer over?

Julia: Ja, want ons Marcuske mag toch niet verhongeren zeker.

Marc: Alsjeblieft, zwijg van eten. Straks moet ik weer naar de wc.

Yannis: En dan hebben we pas echt een probleem!

Helena: Als de lift terug opengaat, doe je dan mee met de show?

Marc: Is die nog niet gedaan?

Yannis: Nee, mijn act moet nog komen.

Nathalie: Marc, kunnen we niet 1 klein dansje meedoen en dan naar het Grand Hotel gaan?

Marc: Het is goed, als ik hier maar uit geraak.

Michalis: (roept vanuit de keuken) Mijnheer Yannis, binnen 3 tellen is er terug elektriciteit!

Yannis: 1-2-3 Deurtje open!
(De deuren gaan terug open en Marc komt met zijn koffer uit de lift.)

Helena: En nu het 2de gedeelte van de show.
(Yannis zet de muziek op. We horen de Griekse klassieker “Zorba”. Iedereen op de scene danst mee. Zelfs Marc vind het heel aangenaam. Michalis komt op via de keuken en danst onmiddellijk mee. Na een tijd zet Yannis de muziek af. Iedereen applaudisseert)

Marc: Yannis, ik moet zeggen, ik heb van deze dans genoten. Deze enkele minuten hebben me een ander mens gemaakt. Sorry voor al de last die je met me had.

Yannis: Dat is niets. Kom volgend jaar maar terug dan kan je het echte hotel zien en ik beloof u nu al dat je een kamer zal hebben met alles erop en eraan.

Nathalie: Dan zullen we zeker terug komen en we brengen de kleine spruit mee. Tot ziens iedereen.

De rest: Daag.
(Nathalie en Marc af via de buitendeur)

Jim: José, Mag ik u nog 1 vraag stellen? Kan jij hier niet blijven bij Yannis en Helena?

Yannis: Oh ja, dan kan je me je verrassing geven, want ik heb die nog altijd niet gekregen.

José: Ja, ik weet het. Wacht even. (José verdwijnt even in de keuken)

Yannis: Nu ben ik benieuwd.
(José terug op. Ze heeft een boekje en een kogelpen bij en gaat naar Yannis)

José: Wil jij iets in mijn poëzie boekje schrijven? Alle mannen zijn daar zot van zegt ons moe.
(Yannis bladert in het boekje)

Yannis: Er staat niets in.

José: Heb jij geluk. Dan ben je de eerste en misschien ook wel de laatste want ik wil bij u blijven hier in Rhodos.
(Yannis kijkt naar Jim)

Jim: Naar mij moet je niet zien. Ik kan niet blijven.

Yannis: Maar jij ging klein Jefke toch zoeken?

José: Ik denk dat die geen parochieblad leest en daarbij ons moe zegt altijd: Als je een goede vent tegen komt moet je niet twifelen en pakken. Kom hier dat ik u tegen mijn gilet trek.
(José trekt Yannis naar zich toe en geeft hem een zoen op de linkerwang alhoewel deze op de mond verwacht had)

Julia: Ja, de liefde kan mooi zijn. Ik zal mijn koffer eens gaan pakken en naar het Grand Hotel vertrekken. José heeft mij hier precies toch niet meer nodig.

José: Nee, vanaf nu hou ik mij enkel bezig met mijne Griek. Kom hier dat ik u nog eens tegen mijn gilet trek.
(José trekt Yannis nogmaals naar zich toe en geeft hem een zoen op de rechterwang alhoewel deze weer op de mond verwacht had)

Julia, als jij straks naar de Gust belt, kan je dan vragen of dat hij naar ons moe en onze va gaat om te zeggen dat ik hier blijf?

Julia: Dat is waar. Ik moet nog naar onze Gust bellen. Ik hoop dat hij tijd heeft om op te pakken want hij zal het nu wel druk hebben met koeien te melken. (gaat naar Michalis)

Michalis, ik ben blij dat ik u heb leren kennen. Moest ik niet getrouwd zijn, ik zou het wel weten.

Michalis: Ik vind u ook een heel charmante persoon, mevrouw Julia.

Julia: Dank u! Maar onze Gust wacht en de koeien en de varkens. Ik kan dus niet blijven.

Michalis: Dat geeft niet.

Julia: Ik zal u in elk geval nooit meer vergeten. Jij bent een schat van een man.
(Julia geeft Michalis een zoen, begint te wenen en gaat af via de lift)

Michalis: Wat nu? Mevrouw Julia weent!

José: Ik zal ze eventjes gaan troosten.
(José af via trap)

Michalis: Ze is langs de trap gegaan en die is nog niet droog! Ik zal terug moeten herbeginnen.
(Michalis gaat naar verdwijnt via de trap)

Helena: Ik denk, Yannis, dat het op termijn met Michalis allemaal goed ga komen. Ik voel dat.

Yannis: Denk jij dat? Ik niet. Het wordt nooit meer zoals vroeger.

Jim: Niet wanhopen Yannis. Positief blijven denken. Maar nu moet ik helaas weg. Op het politiebureau wachten ze op mij. Tot ziens.
(Helena gaat naar Jim)

Helena: Tot ziens nonkel Jim en als je in de buurt bent mag je altijd binnenkomen. De deur staat altijd voor je open.

Jim: Dank u kindje. (Ze omhelzen elkaar) Daag.

Helena: Daag.
(Jim af via buitendeur)
Ik ben blij dat het goed gekomen is met hem. Ik keek vroeger naar hem op en vanaf vandaag kan ik dat weer doen.
(Yannis gaat naar de balie. Helena gaat aan tafel zitten)

Yannis: Helena, ik ga iets proberen.
(Yannis gaat naar de trap en roept Michalis)
Michalis, kom eens even!

Michalis: (roept van op de trap) Ik kom!
(Yannis gaat naar de balie waar hij de 2de vaas neemt)

Helena: Wat ga je doen?

Yannis: Misschien wordt hij terug normaal.

Helena: Maar dan ziet hij hier heel deze chaos. Hij zal razend kwaad zijn.

Yannis: Dan is dat maar zo. Ik wil mijn broer terug zoals hij was. Hij alleen kan dit hotel runnen. Als hij komt moet jij hem aan de praat houden.
(Michalis komt op via de trap. Yannis houdt de vaas achter zijn rug)

Michalis: Heeft u een nieuwe opdracht mijnheer Yannis?

Helena: Nee, maar ik moet je wel iets vertellen.

Michalis: Wat is er mevrouw Helena?
(Terwijl Michalis naar Helena gaat komt Yannis stilletjes achter hem staan en klopt de 2de vaas op zijn hoofd stuk. Michalis valt op de grond. Helena en Yannis kijken vol spanning voor wat komen gaat. Michalis staat recht en kijkt rond. Dan kijkt hij naar Helena en Yannis)

. Michalis: Papa!!!
(Michalis gaat naar Yannis en omhelst hem.)

EINDE

Bij de auteur is steeds een gratis catalogus te verkrijgen.